Cajteng

Glasilo učencev Osnovne šole
Adama Bohoriča Brestanica

9. številka, november in december 2019

KAZALO

UVODNIK 2
DOGAJALO SE JE … NOVEMBRA IN DECEMBRA 2
ŠOLSKA SKUPNOST IN ŠOLSKI PARLAMENT 2
ŠPORTNE NOVICE 2
INTERVJU 2
ŽIVAL MESECA 2
KNJIGA MESECA 2
FILM MESECA 2
OSEBNOST MESECA 2
SVET VIDEOIGRIC 2
POTUJEMO 2
RAZMIŠLJAMO 2
LIKOVNI KOTIČEK 2
LITERARNI KOTIČEK 2
RECEPT MESECA 2
USTVARJALNICA 2
RAZVEDRILO 2

UVODNIK

Ponovno pozdravljeni, bralke in bralci Cajtenga!

Prve letošnje počitnice, krompirjeve počitnice, so (pre)hitro minile in vrniti smo se morali v šolo. Šolski novinarji smo tako ponovno v polnem pogonu in ustvarili smo novo številko Cajtenga, drugo v letošnjem šolskem letu.

Novembrski dnevi so postali krajši, dnevi so deževni in megleni, ampak to vreme nas ne ustavi. Z veseljem smo in bomo še naprej pisali članke za vas, da vas nasmejimo, poučimo o novih stvareh in polepšamo vaše dni.

V tokratni številki boste tako našli veliko razburljivih, smešnih, poučnih, zanimivih in ustvarjalnih prispevkov. Ker se predvsem najnovejši člani ekipe še nekoliko iščejo, smo ponovno uvedli tudi nekaj novih rubrik. Tako si boste lahko prebrali zanimivosti o avtu meseca in o slavni osebi meseca, razveselili pa vas bomo tudi z vsemi že utečenimi rubrikami.

Predstavili vam bomo, kaj zanimivega se je dogajalo na naši šoli novembra in decembra, kaj so v tem času počeli učenci šolske skupnosti in šolskega parlamenta, kaj se je dogajalo na športnem področju, vas povabili k branju s knjigo meseca, ogledu filma meseca in še veliko, veliko več.

Kmalu bo božič in z njim za mnoge najlepše, božično-novoletne počitnice. Praznično bomo okrasili domove, pekli piškote in preživljali čas z najbližjimi. Tudi novinarji si bomo vzeli kratek odmor in se vam ponovno oglasili v letu 2020.

Želimo vam nasmejan božič in veselo novo leto 2020!

Žana Špiler, 7. a

DOGAJALO SE JE … NOVEMBRA IN DECEMBRA

Povej – poslušam

Na naši šoli smo imeli v sredo, 13. novembra, naravoslovni dan z naslovom Povej – poslušam. Na njem smo se učenci vseh razredov udeležili različnih delavnic, pogovarjali smo se predvsem o medvrstniškem nasilju in njegovem preprečevanju ter pomenu medsebojnega sodelovanja. V 7. razredu je bila z nami naša pedagoginja, ga. Veronika. Poučila nas je o naši osebni meji ter različnih vrstah zlorab (fizičnih, psihičnih, verbalnih). V 8. razredu smo se pogovarjali o nevarnostih na spletu, v 9. razredu so govorili o nevarnostih drog in alkohola, učenci nižjih razredov pa so se posvetili timskemu delu in sodelovalno reševali problem.

Zadnjo šolsko uro smo ustvarjali velik, skupinski mozaik, ki sedaj krasi našo jedilnico. Vsak delček predstavlja enega učenca naše šole, celotna slika pa predstavlja našo šolsko skupnost, povezanost.

Matija Strgar Kunej, 7. a in Anej Gorenc, 8. a

Bilo mi je zelo všeč. Ni bilo samo zabavno, ampak tudi poučno. Naučili smo se veliko novega o tehnologiji in njeni rabi. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo ustvarjali dele mozaika. Z njim predstavljamo vsakega učenca na naši šoli oz. našo šolsko skupnost, ki nas povezuje. Bilo je zelo zanimivo.

Ana Lackovič, 8. a

V sredo, 13. 11. smo imeli najprej pogovor o spolnem nasilju, kasneje pa je k nam prišla gospa s spletne strani Safe.si. Ta dan se mi je zdel malo dolgočasen, saj sem skoraj vse že vedela. A vseeno sem poslušala in poskušala po najboljših močeh sodelovati.

Hana Bogovič, 8. a

Ni mi bilo všeč, ker je predavateljica s Safe.si preveč vpila in je bilo dolgočasno.

Gašper Colarič, 8. a

Na začetku smo se z učiteljico Mojco pogovarjali o nasilju, potem so k nam prišli predavatelji s Safe.si. Predavateljica nam je razlagala o njihovi spletni strani, zatem pa smo reševali težko življenje namišljene osebe. Zadnjo uro smo delali skupni mozaik, ki je bil najboljši. Pobarvali smo liste in jih skupaj prilepili na steno.

Leon Drstvenšek, 8. a

V sredo, 13. 11., smo imeli naravoslovni dan, sestavljen iz treh delov. Najprej smo imeli program NEON, ki mi ni bil najbolj zanimiv, ker sem že veliko vedela. V naslednjem delu je v razred prišla gospa s Safe.si, ta del mi je bil še najmanj všeč. Tretji del pa je bil najboljši, ker smo barvali delčke mozaikov, ki smo jih nato nalepili na steno šole in sedaj predstavljajo našo šolsko skupnost.

Živa Milar, 8. a

Bilo je kar zabavno, ker smo delali v skupinah. Gospa, ki je prišla s Safe.si, je bila zabavna. Na začetku mi ni bilo tako zanimivo, ker smo nekatere stvari večkrat ponavljali.

Nejc Ban, 8. a

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo ustvarjali mozaik. Všeč mi je bilo tudi ko smo se pogovarjali o spletnem nasilju, o tem, kako moraš biti pozoren, kaj objavljaš, saj se tega ne da izbrisati. Vse kar objaviš, lahko vsakdo vidi. Všeč mi je bilo tudi, ko smo si ogledali filmček.

Pia Marija Sluga, 8. a

Tradicionalni slovenski zajtrk

V petek, 15. novembra 2019, smo na naši šoli ponovno izvedli tradicionalni slovenski zajtrk, ki je bil sestavljen iz samih lokalni živil:

- črnega kruha Pekarne Žito,
- masla Mlekarne Celeia,
- medu gospoda Gregorja Bana iz Kostanjka,
- mleka Kmetije Sinkovič ter
- jabolk gospoda Petra Cvarja.

Ob 8. uri zjutraj smo se zbrali v šolski jedilnici in zapeli pesmico Čebelar z mešanim pevskim zborom ob spremljavi inštrumentov. Potem je vodja prehrane spregovorila nekaj besed o pomenu tega dne, zaželeli smo si dober tek in pozajtrkovali.

Ta dan so nas spremljale tudi mnoge druge dejavnosti in aktivnosti v vrtcu in šoli:

- obisk čebelarja,
- petje pesmi (Čebelar, Zum, Čebelice …),
- likovno ustvarjanje,
- ustvarjanje plakatov Rad/-a jem …,
- priprava namazov iz lokalnih živil,
- izvedba »Eko tržnice« in spoznavanje lokalne hrane,
- literarne delavnice,
- peka medenjakov,
- likovna delavnica za izvedbo napisa Tradicionalni slovenski zajtrk,
- lutkovna predstava Čebela Adela (vrtec).

Še enkrat bi se radi zahvalili vsem našim kmetijam, kmetijskim in živilskim podjetjem ter zadrugam, ne samo za zajtrk, ampak za vso hrano.

Hvala za naš super zajtrk!

Natalija Salmič

Tradicionalni slovenski zajtrk v 3. razredu

V novembru smo imeli v 3. razredu poseben dan, slovenski tradicionalni zajtrk. Čebelar Jože Tomše nam je predstavil življenje čebel, poskušali smo različne vrste meda, se oblekli v čebelarje, spekli medenjake in izdelali čebelice.

Tretješolci z razredničarko Katjo Kordelc

Samopostrežna malica

V petek, 22. novembra 2019, smo na šoli ponudili samopostrežno malico. Učence in učitelje smo postregli z različnimi vrstami domačega kruha, pečenega v šolski kuhinji, ter poleg ponudili različne vrste mesnih izdelkov in zelenjavnih prilog.

Kruh so spekle naše kuharice, ki so že zelo zgodaj začele z delom, saj so s peko kruha pričele že ob petih zjutraj. Spekle so rženi, pirin, črni ter beli kruh.

Od mesnih izdelkov smo ponudili bržolo, aljaževo salamo, piščančjo salamo, savinjski želodec ter domačo salamo.

Kot prilogo smo ponudili še različno vloženo zelenjavo: pečeno in kislo papriko, kisle kumarice, šampinjone v slanici; ter različne napitke: vodo, nesladkan čaj in mleko.

S takim pristopom želimo učencem izboljšati kulturo prehranjevanja, predstaviti drugačen način postrežbe hrane ter uvajati novosti v šolsko prehrano.

Učenci so bili zelo zadovoljni s šolsko malico na tak način. Pa dober tek!

Natalija Salmič

Dan šole

V četrtek, 5. decembra, smo vsi učenci naše šole prišli v šolo popoldan. Ob 15. uri smo z našimi učitelji odšli v razrede, kjer smo se pripravljali za božično-novoletni bazar. Nato je sledila malica, za tem pa smo jedilnico pripravili za prireditev. Ob 17.00 se je začela prireditev, na ki so si jo ogledali tudi naši starši in krajani Brestanice. Na prireditvi so nastopili učenci, ki sodelujejo pri dramskem krožku, pevci in dekleta, ki pri se pri izbirnem predmet izbrani šport posvečajo predvsem plesu. Na koncu smo učenci in učitelji skupaj zapeli božično pesem. Po prireditvi je sledil bazar, na katerem so lahko obiskovalci kupili naše izdelke, v jedilnici pa smo imeli čajanko. Denar, ki smo ga zbrali s prodajo izdelkov, bomo namenili obogatitvenim dejavnostim na naši šoli. Skupaj smo preživeli resnično praznično popoldne!

Tinkara Umek in Neja Pirc, 7. a

ŠOLSKA SKUPNOST IN ŠOLSKI PARLAMENT

Sestanek šolskega parlamenta

V torek, 19. novembra, se je prvič v letošnjem šolskem letu sestal Šolski parlament OŠ Adama Bohoriča Brestanica. Tega sestavljajo učenci od 6. do 9. razreda, za katere ni nujno, da so tudi predstavniki oddelčnih skupnosti, zaželeno pa je, da so radovedni, odprtih glav, dobri govorci in polni idej.

Na našem prvem sestanku sva mentorici šolskega parlamenta, Suzana Robek in Andreja Dvoršek, predstavili, kako poteka delo šolskega parlamenta med šolskim letom in mlade parlamentarce seznanili z letošnjo temo. V letošnjem šolskem letu bomo tako debatirali o temi **Moja poklicna prihodnost**, na to temo pa bomo po posameznih oddelčnih skupnostih tudi izvedli različne dejavnosti, o katerih bomo več poročali v naslednjih številkah Cajtenga.

Andreja Dvoršek

Bralni mentor

Letos imamo na šoli, kar nekaj novih novosti in ena izmed njih je bralni mentor. To je dejavnost, ki jo v letošnjem šolskem letu izvaja šolska skupnost. Učenke 6., 7. in 8. razreda vsak teden beremo pravljice v 1. razredu. Prvošolcem so naši obiski zelo zanimivi in nam z veseljem prisluhnejo ob novih zgodbah. Tudi nam, bralnim mentoricam, so tovrstni obiski zelo všeč, ker se vrnemo nazaj v čase, ko smo bile same v 1. razredu in smo brale takšne pravljice.

Zala Simonišek, 7. a

Rezultati fotonatečaja Prosti čas

Glede na skromen odziv na fotografski natečaj Prosti čas s strani učencev smo se odločili, da razpisov za tovrstne natečaje v letošnjem šolskem letu ne bomo več objavljali. Pred vami so fotografije učencev, ki so sodelovali na tokratnem natečaju. Zaradi premajhnega števila prispelih fotografij jih objavljamo zgolj v Cajtengu, izbora najboljših petih pa ne bo mogoče izvesti.

Andreja Dvoršek

Hana Grubič, 6. a

Hana Grubič, 6. a

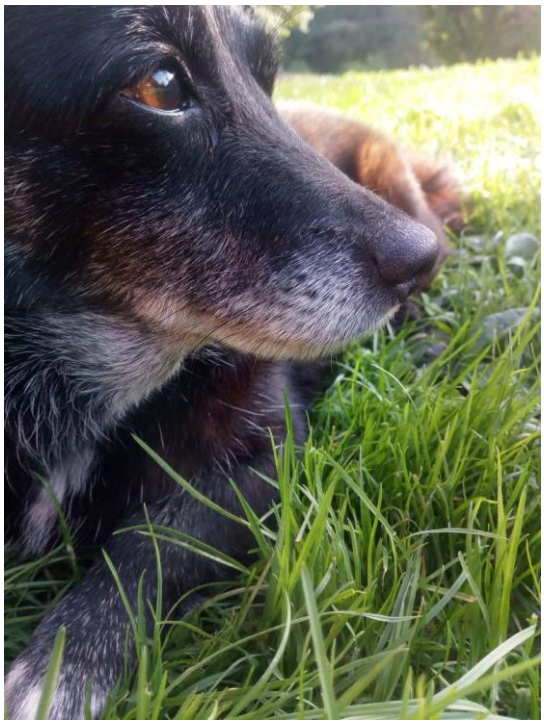

Iza Bahčič, 6. a

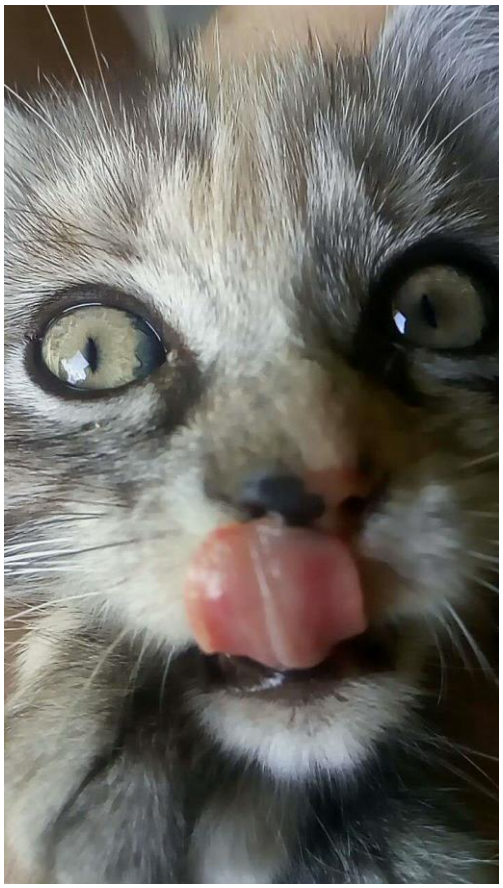

Iza Bahčič, 6. a

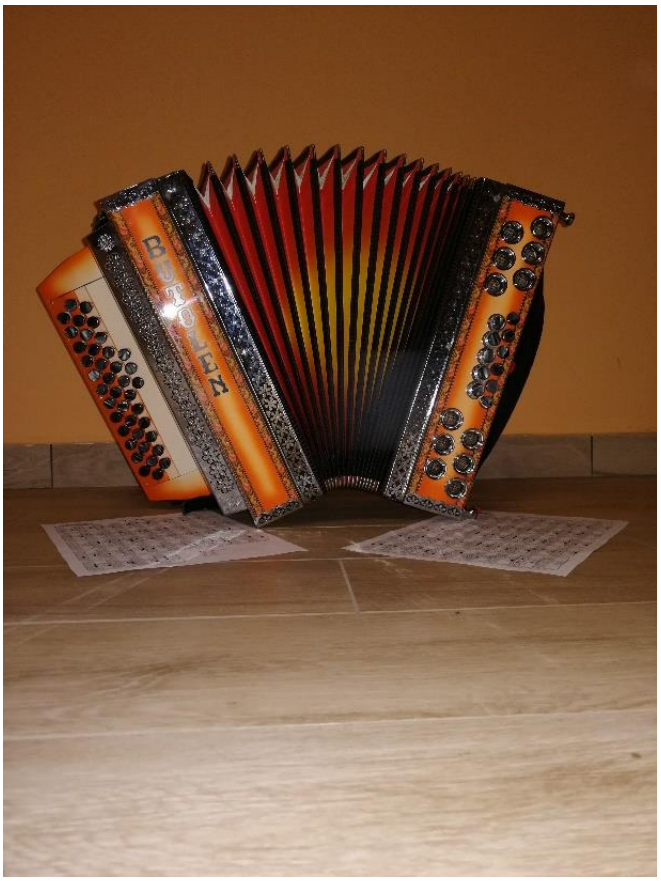

Lara Larisa Dular, 8. a

Matija Strgar Kunej, 7. a

Matija Strgar Kunej, 7. a

ŠPORTNE NOVICE

Občinsko tekmovanje v malem nogometu

V ponedeljek, 4. novembra, je potekalo občinsko tekmovanje v malem nogometu za starejše dečke. Tekmovanje je letos potekalo na OŠ Leskovec pri Krškem, udeležila pa se ga je tudi naša šola. Našo šolsko ekipo so sestavljali naslednji nogometaši:

1. Urban Bračun – kapetan, 9. a,
2. David Gošek – vratar, 9. a,
3. Goran Županc, 9. a,
4. Jaka Čuber Potočnik, 9. a,
5. Matija Zalar, 9. a,
6. Lovro Fila, 8. a,
7. Admir Imamović, 8. a in
8. Leon Drstvenšek, 8. a

V skupini A smo bile tri šole, in sicer OŠ Leskovec pri Krškem, OŠ XIV. divizije Senovo in OŠ Adama Bohoriča Brestanica.

Rezultati skupinskega dela so sledeči:
OŠ Leskovec pri Krškem : OŠ Adama Bohoriča Brestanica 1 : 1,
OŠ XIV. divizije Senovo : OŠ Adama Bohoriča Brestanica 2 : 2.

Naši fantje so pokazali izredno borbeno igro in v skupinskem delu tekmovanja dosegli 2. mesto. Tako so se uvrstili v polfinale, kjer so igrali z boljšo ekipo iz skupine B, OŠ Jožeta Gorjupa Kostanjevica na Krki. Polfinalna tekma je bila zelo zanimiva. Tako ena kot druga ekipa si je želela finala. Po uvodnem vodstvu nasprotnika smo rezultat v drugem delu izenačili in kmalu tudi povedli. Fantje so dobro držali rezultat, vendar smo proti koncu dobili zadetek. Končni rezultat je bil 2 : 2 in sledili so najstrožji streli, kjer so bili nasprotniki boljši od nas. Sledila je tekma za tretje mesto, kjer smo ponovno igrali proti OŠ Leskovec pri Krškem. Igralci so se borili po najboljših močeh, vendar so bili nasprotniki boljši in so nas premagali z rezultatom 3 : 0. Na koncu smo zasedli nehvaležno 4. mesto.

Fantom čestitam za borbenost in prikazano igro. Dali so vse od sebe in na koncu nam je zmanjkalo tudi malo sreče.

Damjan Kos

Primož Roglič

Primož Roglič je eden najbolj znanih slovenskih kolesarjev. Rodil se je 29. oktobra 1989 v Trbovljah, večino svojega dosedanjega življenja pa je bil zapisan smučarskim skokom, v katerih je bil kot mladinec precej uspešen in je osvojil kar nekaj medalj. Leta 2012 je s skakanjem prenehal in se podal v kolesarjenje.

Kolesarstvo ga je pritegnilo skozi duatlon. Od 2013 do 2015 je bil član kolesarske ekipe Adria Mobil, od leta 2016 naprej pa nizozemske ekipe Lotto Jumbo, kjer ostaja vse do danes. Od leta 2015 dalje je osvojil ogromno dirk in nagrad.

- Leta 2015 je osvojil Dirko po Azerbajdžanu in Dirko po Sloveniji.
- Leta 2016 je dosegel etapno zmago na Giru d'Italia in deseto mesto na olimpijskem kronometru v Riu de Janeiru.
- Leta 2017 je slavil na 17. etapi Tour de France in osvojil Dirko po Algarveju.
- Na Svetovnem prvenstvu 2017 v Bergnu je osvojil srebrno medaljo v kronometru (vožnji na čas).
- Leta 2018 je osvojil Dirko po Baskiji, Dirko po Romandiji in že drugič Dirko po Sloveniji, na Tour de France pa je osvojil dve etapni zmagi in skupno četrto mesto.
- Leta 2019 je osvojil Dirko po Združenih arabskih emiratih, Dirko od Tirenskega do Jadranskega morja in Dirko po Romandiji. Na Giru d'Italia je dosegel dve etapni zmagi na prologu in kronometru ter osvojil skupno tretje mesto, pet dni je tudi nosil rožnato majico vodilnega v skupnem seštevku, kar je dosegel kot prvi slovenski kolesar. Na Dirki po Španiji 2019 je kot prvi slovenski kolesar dosegel skupno zmago na tritedenski dirki, zmagal je tudi na kronometru.

Leon Drstvenšek in Lovro Fila, 8. a

LeBron James

Odločila sva se, da vam v tokratni številki predstaviva LeBrona Jamesa, košarkarja, ki je najin vzornik.

LeBron James je star 34 let in je eden najboljših košarkarjev na svetu. Igra za moštvo Los Angeles Lakersov v ligi NBA, na poziciji krila. S svojimi 203 cm višine in 113 kg je največja nevarnost za nasprotno ekipo. LeBron lahko igra tudi na vseh pozicijah in to ga dela *all-rount* igralca. James je res eden najboljših igralcev tega planeta in primerja se lahko s košarkarskimi legendami, kot sta Michael Jordan in Stephen Curry. Leta 2017 je bil LeBron razglašen za najkoristnejšega igralca v finalu lige NBA.

Ko ne igra za ligo NBA, igra za reprezentanco ZDA. Z reprezentanco je osvojil :

	OLIMPIJSKE IGRE
bron	Atene 2004
zlato	Peking 2008
zlato	London 2012
	SVETOVNO PRVENSTVO
bron	Japonska 2006
	AMERIŠKO PRVENSTVO
zlato	Las Vegas 2007

To se v ligi NBA ni zgodilo že 11 let

Na tekmi med Los Angles Lakers in Charlotte Hornets, ki so jo s 128 : 100 dobili Jezerniki, sta igralca kalifornijske ekipe Lonzo Ball in LeBron James poskrbela za redek dvojni trojček, oba sta končala z dvoštevilčnim dosežkom pri koših, podajah in skokih.

James je zbral 24 točk, 11 podaj in 12 skokov, Ball pa je k zmagi prispeval 16 točk ter po deset skokov in podaj.

Rožle Grubič, 6. b in Gal Resnik, 6. a

Mercedes-AMG GT

Odločila sva se, da vam v tokratni številki predstaviva avtomobil Mercedes-AMG GT, saj nama je všeč njegova zmogljivost in oblika. Mercedes-AMG GZ je v Nemčiji izdelan avtomobil coupe roadster. Je prostoren športni avtomobil proizvajalca Mercedes-AMG, ki ga uvrščamo med dražje avtomobile z vrhunsko opremo.

Avto je bil izbrancem prvič predstavljen 9. septembra 2014, javnosti pa je bil predstavljen oktobra 2014. Je drugi model športnega avtomobila, ki ga je predstavil mercedes.

Notranjost

Notranjost je bila predstavljena 16. aprila 2014. Je dvosedežni športni avto, njegovo krmilo je ovito z usnjem, prav tako je usnjena celotna notranjost. Ima elektro vžig in ogrevane sedeže, celotna notranjost je športno, vendar elegantno oblikovana.

Oblika

AMG GT je precej aerodinamične oblike s podolgovatim pokrovom motorja. Ima mišičast zadek, sprednji del pa je tipičen za AMG.

Zmogljivost

Biturbomotor V8 ustvarja izjemno zmogljivih 270 kW in doseže od 0 do 100 km/h v 4,9 sekundah z eksplozivnimi dosežki. Avto je zelo zmogljiv, saj lahko preseže 230 km/h.

Zgodovina

Družina Mercedes-AMG je bila leta 2017 deležna dodatnega dviga, skupaj z uvedbo različice GT C roadster in modela Edition 50, ki je izpeljanka različice GT C z omejeno izdajo.

Cena

Cena Mercedesa-AMG GT znaša 164.000 evrov.

Žiga Čuber Potočnik in Miha Župevc, 6. b

INTERVJU

Od zdravnice do vojakinje in vse do gasilke

Intervju z učiteljico Sabino Košir

Odločila sva se, da bova za tokratno številko našega Cajtenga intervjuvala učiteljico za likovno umetnost, Sabina Košir, ki se nam je pridružila v letošnjem šolskem letu. Želela sva jo bolje spoznati in v intervjuju sva o njej izvedela veliko novega in zanimivega, kar z veseljem deliva z vami, našimi bralci.

Za začetek nekaj vprašanj o vaši osnovnošolskih dneh in poklicni poti. Kateri je bil vaš najljubši predmet v osnovni in srednji šoli?

Imela sem več najljubših predmetov to so bili likovna umetnost, zgodovina, angleščina in športna vzgoja.

Ste bila pridna učenka ali ste tudi kdaj kaj ušpičili? Nam lahko zaupate, kakšno svojo lumparijo?

Bila sem ena izmed pridnih učenk in se ne spomnim, da bi sama kaj ušpičila, sem pa vedno zagovarjala navihance našega razreda.

Kaj ste želeli postati kot osnovnošolka? Ali ste že od nekdaj sanjali o poklicu učiteljice?

Najprej sem želela biti zdravnica, potem pa vojakinja in gasilka. Nisem že od nekdaj sanjala o poklicu učiteljice.

Kako se počutite na naši šoli?

Dobro se počutim, vzdušje je prijetno in učenci z veseljem ustvarjajo.

Ali se v prostem času tudi ukvarjate z umetnostjo? Kaj najraje počnete?

Ja, se. Najraje fotografiram.

Katera je vaša najljubša likovna tehnika?

Tehnika akvarela.

Katera pa je vaša najljubša svetovna umetnina?

Nimam svoje najljubše svetovne umetnine, vedno me vsaka pritegne na svoj zanimiv način.

S čim se ukvarjate v prostem času?

V prostem času se ukvarjam z vrtnarjenjem, s športom, fotografijo, kiparjenjem, kvačkanjem in z branjem. Na splošno rada ustvarjam in preizkušam nove stvari.

Katera pa je vaša najljubša hrana in pijača?

Obožujem morsko hrano in domač paradižnik. Najraje pijem vodo.

Anej Gorenc in Gašper Colarič, 8. a

ŽIVAL MESECA

Jemenski kameleon

Opis in življenjski prostor

Jemenski kameleon je drevesna vrsta kameleona, ki najraje živi visoko nad tlemi ali nizko v grmičevju. Je ena redkih vrst kameleonov, ki prenaša široke temperaturne razpone od 24 do 35 °C. Je živih barv s čelado na glavi. Telo obkrožajo izraziti zlati, zeleni in modri trakovi, zmešani z rumeno, oranžno in črno barvo. Samci so večji in imajo večjo čelado (greben na glavi). Že kot mladiči imajo samci na nogah ostroge, zato je ločevanje po spolu enostavno. Odrasli samci merijo v dolžino od 43 do 61 cm. Samice imajo manjšo glavo in čelado in odrasle merijo od 25 do 35 cm. Telo samic je sicer bolj polno kot pri samcih. Zrele samice se obarvajo zeleno pisano s pridihom rumeno rjave, oranžne, bele ali rumene barve.

Prehranjevanje

Jemenski kameleon je pretežno žužkojed, občasno pa poje tudi nekaj rastlinske hrane. Če ga imamo za hišnega ljubljenčka, mu ponudimo čričke, kobilice, muhe in vešče. Ličinke mokarjev mu lahko ponudimo le občasno kot priboljšek, saj so zelo bogate z maščobami. Nekateri občasno jedo tudi sadje. Kameleoni lovijo plen s svojim dolgim in lepljivim jezikom, ki ga uporabljajo tudi za vohanje in okušanje. Videti je, da raje lovijo žuželke zelene barve. Listi in plodovi rastlin jim predstavljajo vir vode v puščavskih predelih. Najraje imajo cvetove in plodove rumeno-oranžne barve.

Zanimivosti

Jemenski kameleon spada med najbolj odporne vrste kameleonov, kljub temu pa ni primeren za začetnike. So dokaj prilagodljivi in tudi v naravi živijo v suhih predelih z malo vlage ali pa v bolj zaraščenih in malce bolj vlažnih področjih Jemna.

Pa po naravi je plašna žival. Ko se prestraši ali se počuti ogroženega, se zvije v klobčič. Jemenski kameleon je tudi ena redkih vrst kameleonov, ki jedo rastline.

Iza Bahčič in Hana Grubič, 6. a

KNJIGA MESECA

R. J. Palacio: Čudo

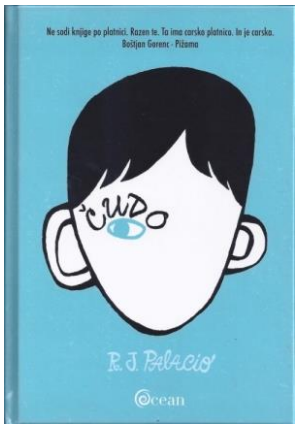

August Pullman ni običajen deček in ne hodi v običajno šolo. Sestra Via mu pravi, da tak ne more biti, če se je rodil, da izstopa. Zaradi genetske napake ima namreč drugačen obraz. Do četrtega razreda se šola doma, ko pa dopolni deset let, se starša odločita, da bo začel obiskovati peti razred v šoli. Novi sošolci in skupnost se učijo sprejemati njegovo drugačnost. Doslej se je lahko Auggie vedno zatekel v varno zavetje svoje vesoljske čelade, zdaj pa se mora iznenada soočiti s celotnim vesoljem otrok, ki strmijo vanj. Spopasti se mora s šolskim letom, ki ponuja tako zabavne in prelepe kot tudi težke dogodke.

Čudo (Wonder) je od marca 2012 na seznamu uspešnic New York Timesa in prodali so že več kot 5 milijonov izvodov po vsem svetu. Po knjigi je bil posneta tudi istoimenska filmska uspešnica.

Avtorica R. J. Palacio (njeno pravo ime je Raquel Jaramillo) se je rodila 13. julija 1963. Živi in dela v New Yorku. Živi z možem, dvema sinovoma in z dvema psoma. Je ameriška avtorica, novinarka in grafična oblikovalka.

Čudo je njeno prvo literarno delo. Napisala ga je, ko je starejši od njenih dveh sinov končal peti razred in so bili dogodki in občutja desetletnikov v njeni glavi še sveži. Veliko gradiva za zgodbo, posamezne dogodke in dogajalno ozadje je tako vzela neposredno iz življenja svojega sina in njegovih sošolcev. K razmišljanju o tem, kako je živeti v koži nekoga, ki ima »nenavaden« obraz, pa jo je spodbudila mala deklica, ki so jo s sinovoma nekoč srečali pred prodajalno sladoleda …

Zoja Požeg Dular, 6. b in Lea Lebar, 7. a

Knjiga mi je bila všeč, saj spoznaš ob njej življenj ljudi, ki so malo drugačni od nas, imajo posebne potrebe. Ob tej knjigi se zamisliš, kako se vedemo do ljudi. Zamislimo se malo, postavimo se v njihovo kožo, približajmo se jim in jim pustimo, da pokažejo, da so v dejanjih čisto enaki nam in da človeka ne smemo soditi po zunanjosti, temveč po srcu in dejanjih.

Pia Marija Sluga, 8. a

Knjiga mi je bila zelo všeč, ker je zanimiva in poučna. Bilo mi je všeč, da je pisateljica dodala perspektivo več književnih likov in ne samo glavnega, saj moraš včasih videti dogodke iz druge perspektive, da lahko vidiš celotno sliko.

Brina Ljubi, 8. a

Knjiga mi je bila zanimiva, saj sem prebral, kako se počuti fant z deformiranim obrazom in kako ga prizadene, ko ga drugi gledajo in grdo govorijo o njem. Spoznal sem, da je veliko ljudi okoli nas drugačnih – invalidi, ljudje z Downovim sindromom, ljudje z opeklinami. Tudi mi te ljudi z radovednostjo gledamo in kažemo s prostom nanje. Zato se bom v prihodnje potrudil, da ne bom tak, kot so bili ljudje, ko so prvič videli Augusta.

Nejc Ban, 8. a

Knjiga mi je bila zelo všeč. Ker sem zelo čustvena, so me kakšni malo bolj žalostni deli v knjigi spravili celo v jok. Skušala sem si predstavljati biti v Augustovi koži in ugotovila, kako zelo pogumen moraš biti da se lotiš podviga, kot je ta, da se s tako hudo deformacijo obraza odpraviš v šolo, med otroke, tvoje vrstnike. Glavnega junaka bi lahko samo še občudovali.

Ana Lackovič, 8. a

Knjiga je bila super, z veseljem bi jo še kdaj prebrala. Bila je zelo duhovita, zabavna in vznemirljiva.

Hana Bogovič, 8. a

Knjiga mi je bila zelo všeč, ker se je veliko dogajalo in bila je zelo zanimiva. Všeč mi je bila vsebina in Augustovo življenje. Zelo sem se vživela v zgodbo, čeprav sem najprej mislila, da bo knjiga zelo dolgočasna. Mislim, da bom prebrala še več takšnih knjig.

Tjaša Gorenc, 8. a

FILM MESECA

Terminator: Temačna usoda (Dark Fate)

Žanr: akcijski film, znanstvenofantastični film
Trajanje: 2 uri 14 minut
Leto izida: 2019
Država izida: ZDA
Jezik: angleščina
Scenarij: Davod Elison, David S. Gover, Billy Ray, Justin Rhodes
Režija: Tim Miller
Igrajo: Linda Hamilton, Arnold Schwarzenegger, Mackenzie Davis, Gabriel Luna …
Distribucija: Blitz film & video distribution d. o. o.

Od prvega Terminatorja je minilo 35 let, vendar bomo v novem nadaljevanju spremljali stare legende. Prva dva dela Terminatorja sta govorila o težavah in sprejemanju tehnologije, robotov in inteligence iz prihodnosti, ideja novega filma pa je zgodba, ki ima smisel v današnjem času. Veliko stvari iz prejšnjih delov se je zdelo kot prerokba, ki pa v tokratnem delu postaja realnost, v kateri živimo.

Film je prejel veliko dobrih ocen, kar 96 % gledalcev je v njem uživalo. Sam sem gledal že oba prejšnja dela, ki sta mi bila zelo všeč, zato sem prepričan, da je tudi zadnji Terminator odličen in si zasluži naš ogled.

Žan Zakšek, 7. a

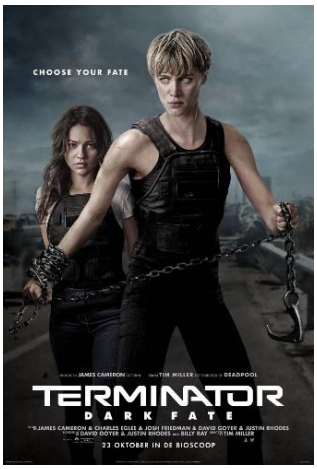

OSEBNOST MESECA

Lady Gaga

Stefani Joanne Angelina Germanotta je bolj znana pod svojim umetniškim imenom Lady Gaga. Rodila se je 28. marca 1986 v New Yorku, ZDA v ameriško-italijanski družini. Je ameriška pop pevka, tekstopiska, glasbena producentka, poslovna ženska in plesalka.

Poleg glasbenih in drugih uspehov je prepoznavna po svojem nenavadnem občutku za stil tako v glasbenih kot tudi modnih vodah in v njenih videospotih.

Kariera

Lady Gaga je zaslovela ob izidu svojega prvega glasbenega albuma, The Fame, leta 2008. Album je hitro dosegel prvo mesto na glasbenih lestvicah v šestih državah. Najbolj znani pesmi na albumu sta Just Dance in Poker Face. Sledil je izid še več albumov, Lady Gaga pa se je z njimi odpravila tudi na svetovno turnejo.

Revija Billboard jo je leta 2010 imenovala za ustvarjalko leta in ji dodelila triinsedemdeseto mesto na lestvici 100 ustvarjalcev iz 2000. let. Poleg tega so jo vključili tudi na lestvico 100 najvplivnejših ljudi na svetu revije Time in 100 najvplivnejših slavnih osebnosti revije Forbes. Prislužila si je tudi mnogo nagrad in nominacij, med najbolj odmevnimi sta dva Grammyja in dvanajst nominacij za to nagrado, dva rekorda v Guinnessovi knjigi rekordov.

Zanimivosti

Njen slog petja je pop in dance. Ima hčerko, ki jo je poimenovala Leah Ann Germanotta, njen partner pa je Christian Carino. Trenutno je najbolj prepoznavna po vlogi v filmu Zvezda je rojena (A Star Is Born), kjer je zaigrala s slavnim Bradleyem Cooperjem. Skupaj sta zaslovela po izvedbi pesmi Shallow.

Hana Grubič, 6. a

SVET VIDEOIGRIC

Brawl Stars

Brawl Stars (kar v slovenščini pomeni »pretepaške zvezde«) je mobilna igra, ki je postala v zadnjem času zelo priljubljena. Izšla je 15. junija 2017 pri podjetju Supercell. Najprej je bila dostopna samo v Kanadi, nato pa se je razširila po celem svetu. V prvem mesecu so izdajatelji z njo zaslužili več kot 63 milijonov dolarjev.

Igrica je osredotočena na streljanje drugih igralcev ali v nekaterih primerih nasprotnikov, z namenom, da jih poraziš. Igralci lahko izbirajo med več pretepači (*brawlerji*). Vsak ima svoje glavne napade. Med napadi si igralec lahko ustvari »super« naboj, ki je pogosto močnejši, ko ga sprostiš. Vsak pretepač ima tudi možnost odklepanja t. i. S*tar Power*, ki jo lahko najdemo v *Brawl Boxes* (skrinjah za plen) ali v trgovini, ko je pretepač na najvišji ravni.

Brawl Stars ima različne načine igre, med katerimi lahko izbirajo igralci, na primer način *Bounty*, kjer dve ekipi poskušata zbrati največ zvezd, medtem ko izločita nasprotnike. V načinu *Heist* se morajo igralci kot ekipa truditi, da uničijo nasprotnikov stolp, hkrati pa zaščititi svojega. V načinu *Gem Grab* mora ekipa zbrati 10 draguljev, preden to stori druga ekipa, v načinu *Showdown* pa se 10 igralcev bori eden proti drugemu, cilj tega načina je, da ostaneš nepremagan, zadnji pretepač na prizorišču. Način *Showdown* lahko igramo tudi v dvojicah. In še zadnji, način *Brawlball*, ki je podoben nogometu, cilj pa je zadeti dva gola s svojo skupino (skupino sestavljajo trije člani).

Vseh pretepačev je 25, razdeljeni so na več raven. Najprej imamo tiste, ki jih dobiš ob določenemu številu trofej (pridobivaš jih s tem, ko zmaguješ v različnih načinih iger). Nato so zeleni ali redki pretepači, sledijo jim modri ali super redki, vijolični ali epsko redki, rdeči ali mitično redki ter rumeni ali legendarni pretepači. Vsak pretepač ima tudi več stilov – oblek, ki popestrijo igro. Za večje praznike, kot je na primer božič, pa ustvarjalci igre dodajo tudi nove obleke, ali pa celo nove pretepače. Skoraj vsi pretepači govorijo in tako krajšajo tudi najdaljše bitke. Pretepači so razdeljeni tudi glede na njihove značilnosti. Imamo borce, strelce, težkokategornike, metalce, zdravilce, odbijalce, pomočnike ter še nekaj drugih, katerih imen pa se ne da smiselno prevesti.

Med igranjem vsak igralec dobi tudi dve vrsti žetonov. Z navadnimi žetoni lahko, ko jih zbereš 100, odpreš modro škatlo, z zvezdnimi žetoni, ki so redkejši, pa lahko, ko jih zbereš 10, odpreš vijolično ali veliko škatlo. V škatlah lahko dobiš denar, dragulje, lahko tudi izboljšavo za

pretepača, seveda pa je najbolje, če dobimo novega pretepača. Igrica ponuja tudi zvezdne točke, s katerimi lahko igralec kupi ekskluzivne obleke. Osvojiš jih ob koncu sezon ali ko je pretepač na deseti stopnji, nato pa na vsake pet stopenj. Vsakič dobiš po 100 zvezdnih točk.

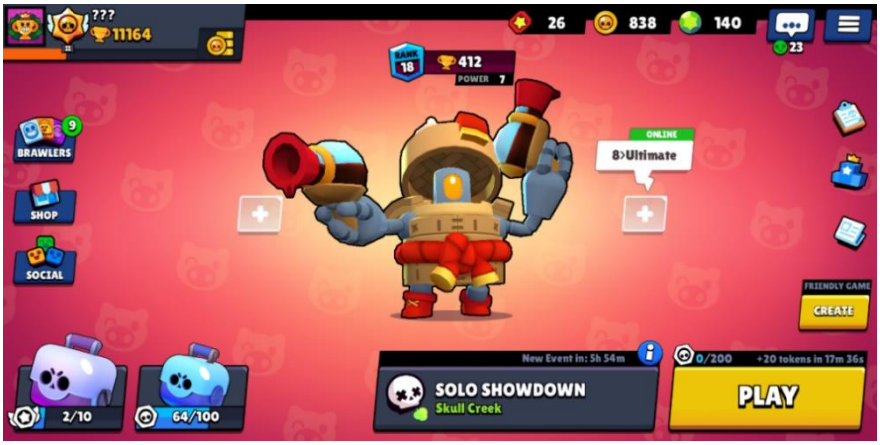

Tako izgleda preddverje igre.

Igrico lahko igraš tudi z prijatelji, ki jih dodaš tako, da sprejmeš njihovo prošnjo za prijateljstvo, lahko pa se pridružiš klubu. Klub je skupina ljudi, v kateri se lahko družimo in pogovarjamo ter tudi skupaj igramo. Obstajajo pa tudi svetovna prvenstva v bolj poznanih e-športih (tekmovanje v videoigrah), v katerih lahko igraš sam ali pa s prijatelji tekmujete kot klub.

Igra je v prvotno namenjena igranju na telefonu ali tablici, čeprav obstajajo tudi aplikacije kot je na primer BlueStacks, preko katerega si lahko naložite igro tudi na računalnik. Igra je dostopna na androidu in IOS-u.

Igro tudi sama igrava in nama je zelo všeč, zato upava, da bo še dolgo tako prepoznavna kot je sedaj.

Alen Novak in Žan Zakšek, 7. a

POTUJEMO

London

Odločile smo se, da vam v tokratni številki Cajtenga predstavimo London, ker ga je Maša že obiskala in veliko ve o njem.

London je glavno mesto Velike Britanije. V njem živi več kot 8 milijonov prebivalcev. Leži ob reki Temzi na jugovzhodu Velike Britanije in je po večini kriterijev največje mesto v Evropi. V njen živi tudi kraljeva družina. Leta 2012 je postal London prvo mesto, ki je tretjič gostilo moderne poletne olimpijske igre. Po številu mednarodnih prihodov je najbolj obiskano mesto na svetu.

London Eye oz. Londonsko oko je ena novejših londonskih znamenitosti, otvorili so ga leta 2000 v sklopu praznovanja novega tisočletja. To ogromno kolo, ki je visoko kar 135 m, v pol ure omogoči panoramski pregled mesta z okolico.

Poleg omenje pa ime London še cel kup znamenitosti, vrednih ogleda. Tower Brige je dvižni most čez reko Temzo. Stoji zraven znamenite trdnjave Tower of London, po kateri nosi svoje ime. V Londonu imajo tudi muzej voščenih lutk Madame Tussauds. Gre za svetovno znan muzej voščenih lutk, v katerem je več kot 100 lutk znanih oseb. Zbirka lutka je zelo zanimiva, vredna ogleda.

Poleg naštetih znamenitosti je v Londonu še marsikaj vrednega ogleda. In naj zaključimo še z zanimivostjo iz zgodovine: v mestu je leta 1666 divjal ogromen požar, ki je uničil večino mestnega središča.

Eva Sluga, Živa Ribič Vene, 6. b in Maša Vasiljević, 7. a

RAZMIŠLJAMO

Božično obdarovanje

Spet je napočil praznični december, čas, ko obdarimo svoje najbližje. Verjamemo, da lahko obdarovanje za marsikoga predstavlja velik izziv, morda zaradi finančnega stanja ali pa preprosto zato, ker nimamo dovolj izvirnih idej. Odločile smo se, da za vas pripravimo nekaj idej za poceni in zanimiva božična darila.

- Knjiga – če imate prijatelja ali sorodnika, ki rad bere, bo knjiga prava izbira za darilo.
- Fotoalbum – fotografije bodo obudile spomine na pretekle dni, preživete skupaj.
- Parfum je darilo, primerno za večino žensk, pa tudi za marsikaterega moškega.
- Personaliziran ovitek za telefon – ovitki za telefon so danes zelo priljubljeni in uporabni, še posebej, če jih izdelamo sami.
- Piškoti – vsak se rad posladka z domačimi piškoti, pa še denar bomo prihranili.
- Lego kocke – z njimi še posebej pri otrocih ne morete zgrešiti.
- Kompleta za nego kože bo vesela vsaka ženska, ki da kaj nase in na svojo kožo.
- Rože bodo lepo okrasile kotičke vsakega doma.
- Planer je darilo, primerno za ljudi, ki so radi organizirani.

Upamo, da vam bo seznam v pomoč pri vašem božičnem nakupovanju in vam želimo lepe božično-novoletne praznike.

Brina Ljubi, 8. a, Ana Sluga in Jasmina Hotić, 9. a

Jezik mladih - sleng

V današnjem času smo mladostniki razvili svojo obliko jezika, s katerim se sporazumevamo med seboj. Imenujemo jo sleng, zanj pa je značilno, da vsebuje predvsem veliko izrazov, prevzetih iz angleščine, veliko od teh je kratic – vse namreč želimo povedati kar najhitreje, zlasti ko pišemo sporočila preko telefona. O slengu smo se pogovarjali tudi pri slovenščini in odločili sva se, da bova razložili, od kod izhaja nekaj najpogosteje uporabljenih izrazov, vi pa lahko preverite, ali poznate vse!

Slengovski izraz	**Izvirni pomen**	**Pomen v slovenščini**
LOL	*Laughing out loud*	Smejati se zelo na glas
BFF	*Best friends forever*	Najboljša prijatelja za življenje
W/	*With*	Z
OMG	*Oh, my god*	O, moj bog
IDK	*I don't know*	Ne vem
IKR	*I know, right?*	Vem, kajne?
BF	*Boyfriend*	Fant
GF	*Girlfriend*	Punca
TY	*Thank you*	Hvala
Thx/tnx	*Thanks*	Hvala
B-day	*Birthday*	Rojstni dan
IDC	*I don't care*	Me ne zanima
Lajk	*Like*	Všeček
Lajf	*Life*	Življenje
Kul	*Cool*	Super
Fejk	*Fake*	Ponaredek, pretvarjanje
Smajli	*Smiley*	Smeško
Skejtanje	*Skateing*	Rolkanje
ILY	*I love you*	Ljubim te
Fen	*Fan*	Oboževalec
Blokanje	*Blocking*	Blokiranje
Parti	*Party*	Zabava
Spiker	*Speaker*	Zvočnik (na telefonu)
Sed	*Sad*	Žalosten/-a
Bed	*Bad*	Slabo
Bro/sis	*Brother/sister*	Brat, sestra
Gejmanje	*Gaming*	Igranje videoigric

Ana Lackovič in Brina Ljubi, 8. a

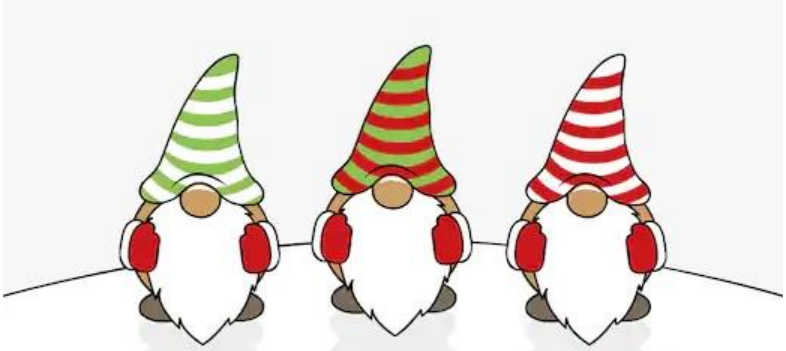

LIKOVNI KOTIČEK

Prvošolčki ustvarjajo

Dorian Mirt, 1. a

Eva Jug, 1. a

Lea Grmšek, 1. a

Eva Jug, 1. a

Nika Stopar, 1. a

Tudi tretješolci ustvarjajo

Jesensko listje, črtna risba
Katja Čerkuč, 3. a

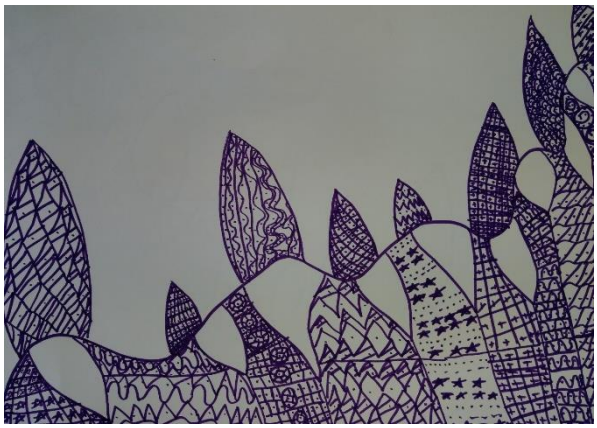

Jesensko listje, črtna risba
Kim Zorko, 3. a

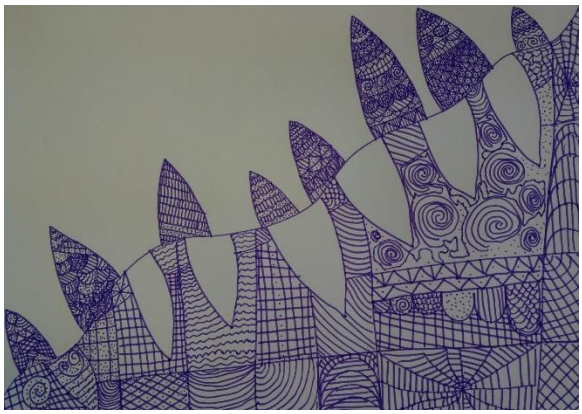

Jesensko listje, črtna risba
Klara Kodrič, 3. a

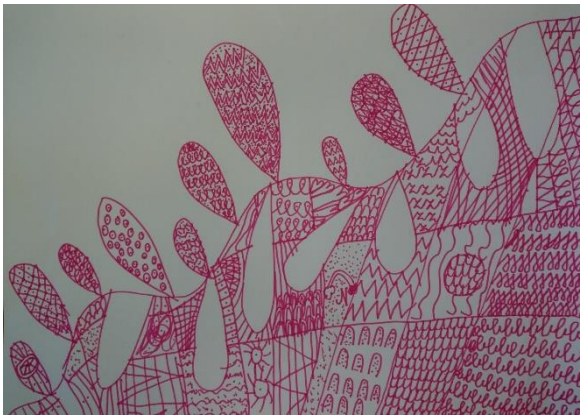

Jesensko listje, črtna risba
Nika Zakšek, 3. a

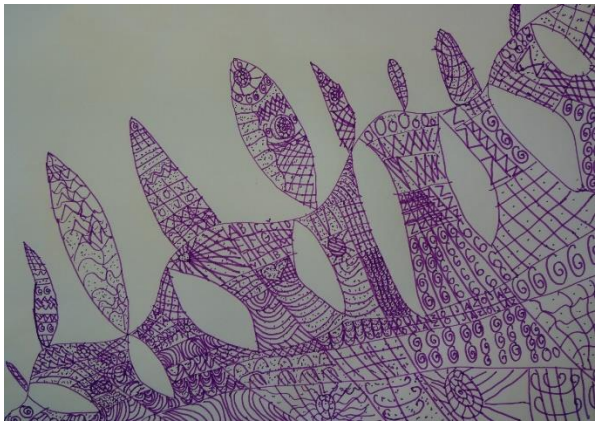

Jesensko listje, črtna risba
Zoja Moškon, 3. a

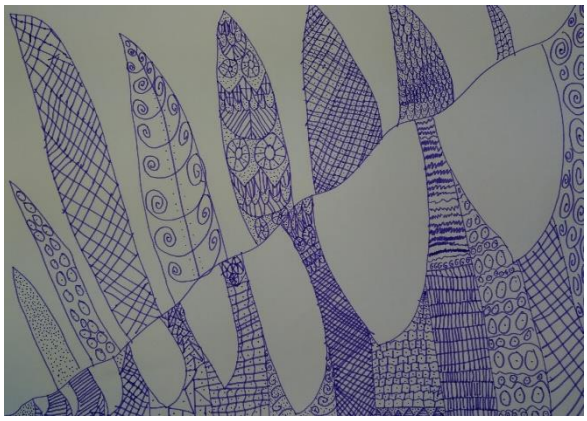

Jesensko listje, črtna risba
Žana Zupančič Jevšnik, 3. a

Četrtošolci v Božičkovi deželi

Lucija Koren, 4. a

Maja Hriberšek, 4. a

Nik Junkar, 4. a

Mia Stopar, 4. a

Živa Župevc, 4. a

Matija Ferlan, 4. a

Nina Ban, 4. a

Sedmošolci – linorez

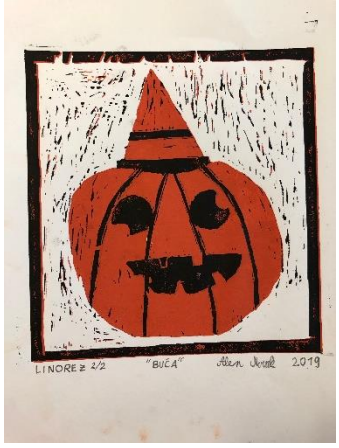

Linorez Buča
Alen Novak, 7. a

Linorez Buča
Lea Lebar, 7. a

Linorez Snežak
Monika Levičar, 7. a

Linorez Skull dog
Žana Špiler, 7. a

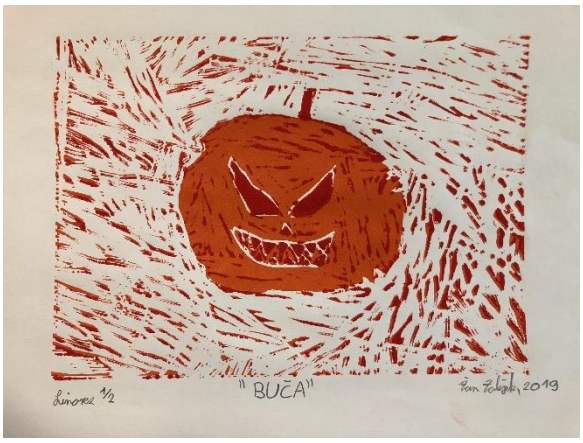

Linorez Buča
Žan Zakšek, 7. a

Linorez Buča
Gal Fuks, 7. a

Linorez Buča
Matic Kovačič, 7. a

Linorez Snežna pravljica
Zala Simonišek, 7. a

LITERARNI KOTIČEK

Drugošolci pripovedujejo

Domača jajčka za zajtrk

Babica je poklicala družino Jazbec na zajtrk. Sedli so na kolo in se odpeljali do babice in dedka. Ko so prispeli, so se objeli in očka je dal babici darilo. Dedek je vprašal Jureta in Gala, ali gresta po jajca. Šla sta v kurnik. Juretu se je obrnila košara in jajca so se razbila. Gal je šel po dedka in dedek je povedal, da ni nič zato, če so se jajca razbila, saj jih je še vedno dovolj za zajtrk. Pobrala sta še ostala jajca. Babica je spekla okusna jajca. Zraven je dala še poper in koruzni kruh. Ko so se najedli, so se za zajtrk zahvalili in odšli domov.

Ula Belinc, Zara Povhe in Ida Sluga, 2. a

Najboljši zajtrk

Babica je poklicala svoja vnuka na zajtrk. Tom in Tim sta se pripeljala s kolesom do babice in dedka. Ko sta se pripeljala, sta babici dala darilo. Dedek ju je vprašal, ali želita pobrati sveža jajčka. Tim in Tom sta šla pobrat jajčka. Potem je Tomu padlo jajce iz rok in se razpočilo. Pometla sta luščine. Iz ostalih jajc je babica spekla jajčka za zajtrk. Ko so pojedli, sta se Tom in Tim s kolesom odpeljala domov. Tom se je po telefonu zahvalil babici za najboljša pečena jajčka.

Gašper Mozer in Mišel Vodopivc, 2. a

Zajtrk v šoli

V torek, 11. 11. 2019, smo si v šoli pripravili zajtrk. Oprali smo korenček, ga naribali v posodo in dodali mlečni namaz. Vse to smo zmešali. Namaz smo si namazali na kruh. Namaz je bil okusen, malo sladek in dober. Spoznali smo, kako si lahko sami doma pripravimo zdrav namaz.

Patrik Potočnik, Marcel Potočnik in Maj Požeg Dular, 2. a

Zajtrk pri babici in dedku

Šla sem k babici in dedku na zajtrk. Babica mi je pripravila korenčkov namaz. Ko se pojedla, sem šla z babico na sprehod.

Sara Kočevar, 2. a

Praznični december v 4. razredu

Praznični december

Decembra, ko zunaj sneži,
družina drevesce krasi
in bela zima kliče mraz,
da označi čarobni čas.

Cin cin cin zvonček že zvoni,
v soju luči se vse iskri.
Začela se je pravljica,
trajala bo do konca meseca.

Vsak otrok srčno si želi,
da z darilom ga razveseli
star decembrski možiček:
Miklavž, dedek Mraz, Božiček.

Kristjan Kostevc, 4. a

Pesem

December, december v kotu stoji,
se kislo drži,
ker ga na stranišče tišči.

December, december pred vrati stoji,
se kislo drži,
ker mu voda iz hlač prši.

December, december na postelji leži,
se kislo drži,
ker mu mama ne dovoli, s punco se poljubljati.

December, december se prijazno drži,
ker mu mama dovoli,
ob potoku sladoled lizati.

Gal Vovk, 4. a

Decembrski čas

Prihaja čarobni decembrski čas,
ko obiskal bo nas
naš preljubi dedek Mraz.

Prišel bo tudi striček Božiček,
da prinesel bo poln koš
daril in veselja.

Na koncu pride še starka zima,
ki s snegom otroke bo razveselila.

Tim Požun, 4. a

December

Danes je lep zimski dan,
poln radosti, nasmejan.

Obišče te dobri mož z dolgo brado
nasmejan.

Pod smrečico darila stoje,
polna naših pričakovanj.

Maria Rosa Kozmus, 4. a

December

December, lep božični čas,
ko Božiček pride med nas.
Decembra sneg prekrije vas
in Božiček obdaruje nas.

Decembra smrečico okrasimo,
da zvečer lepše zaspimo.
Na smrečici lučke prižgemo,
da zvečer ne začutimo temo.

Decembra je sneg in mraz,
ko zazebe nas.
Z usti snežinke lovimo
in se s prijatelji sladko smejimo.

Živa Župevc, 4. a

December

December je čas,
ko se Božiček spomni na nas.
Vsi se bomo veselili,
ker darilo bomo dobili.

Obleko, bonbone in hlačke,
nikoli ne pozabi na igračke.
Kdor pa priden ni,
ta darila ne dobi.

Ob jelki darila pripravljena so,
ker red v hiši imamo.
Na jelki lučke gorijo,
ob polni mizi pa gosti sedijo.

Karla Grubič, 4. a

Božič

Pred vrati že božič je,
Božiček čaka na vse.
Sreča je že med ljudmi,
na mizi adventna sveča gori.

Prošnja do Božička je prispela,
zato ima polne roke dela.
Božičku se zelo mudi,
saj mora še očistiti sani.

Na božič se je po dimniku spustil
in darila odložil.
Jaz pa s prigrizkom pred kamin,
da ga pogostim.

Nik Junkar, 4. a

December

Prav potiho pridrvi
veselja čas za vse ljudi.
Vedno znova nas očara,
ko srečo nam pričara.

Veselje, radost in drobne lučke
prikradejo se nam v učke.

Ko vsi hitimo sem ter tja,
v družinah naj mir vlada
in veselje zmaga.

Filip Kelher, 4. a

Doživljajske pripovedi šestošolcev

10-minutne počitnice

Pred nekaj leti sva z bratom odšla na počitnice k teti.

Takoj sva se šla preobleč v kopalke in skakat v bazen. Po nekaj minutah sem iz bazena prišel s poškodovano glavo. Moj brat me je zagledal in zakričal ter planil v jok. Na tleh sem opazil veliko krvi in še jaz sem planil v jok. Teta je mojega brata umirila in odšli smo v bližnjo bolnišnico, ki ni bila odprta. Med vožnjo smo odšli domov, ker bi zaradi pečice skoraj zgorela cela hiša. Pri bolnišnici smo čakali, da se je teta nehala pogovarjati z 112. Odpeljali so me do bolnišnice, kjer sta me na parkirišču že čakala dva zdravnika z mizo. V ambulanti so mi sprali kri z obraza. Ustavili so mi krvavenje in mi povili glavo. Kakor da sem ninja, sem si mislil. V bolnišnici sem imel prijatelje. Čez nekaj dni so me operirali (šivali). Vsi domači so bili veseli, da sem preživel.

Na tiste dneve imam lepe spomine. Na koncu se je vse dobro izteklo. Upam, da se mi to nikoli več ne ponovi. Bila je lepa pustolovščina. Naučil sem se, da vedno preden skočiš, poglej pred sabo.

Jan Brljavac, 6. b

Iskanje ovc

Prejšnje leto je sosed Boris pripeljal dve ovci. Samici je dal ime Pikica, samcu pa Tonček.

Sosed je odšel na jadranje. Prosil nas je, da poskrbimo za ovci. Vsak dan smo pogledali, če imata ovci dovolj vode, zraven smo jima dali posušen kruh. Dvakrat sta nam pobegnili, ampak smo ju spravili v ograjo. Tretjič sta nam pobegnili in nam ju ni uspelo spraviti v ograjo. Strah me je bilo, ker nisem vedel, kaj se bo zgodilo z ovcama. Hodili smo in ju iskali, ampak ju nismo našli. Čez nekaj dni je sosed prišel z dvema novima ovcama. Obe sta punci, ime jima je dal Pikica. Povedali smo mu, da sta ovci pobegnili in smo ju iskali. Ta čas, ko smo govorili, je pobegnila še ena ovca. Iskali smo jih in jih nismo našli. Dobil sem idejo, da privežemo ovco, ona se bo oglašala in čez čas bodo prišle ostale tri ovce. Eno smo privezali ob drevo in začela se je oglašati. Vse tri ovce so prišle nazaj v ograjo. Ugotovili smo, da je v ograji luknja, zato jo je sosed popravil.

Vesel sem bil, ker sem videl vse štiri ovce na kupu.

Gašper Hriberšek, 6. a

Dobil sem mucki

Nekega dne smo se brat, mama in jaz odločili, da bomo odšli peš do Krškega. V nahrbtnik smo dali dve čokoladi in malo vode za odžejat.

Odšli smo mimo šole do spodnjega gradu, pri njem pa smo odšli ob Savi. V Krškem nama je mami kupila sladoled in polni energije smo se vračali domov. En kilometer pred domom pa smo zaslišali glas. Šel sem pogledat, kaj je to in izza grma sta se prikazala dva majhna mucka. Ko sem ju zagledal, sem bil zelo vesel, saj sem si že dolgo želel domačo žival. Vzeli smo ju domov in ju nahranili, ker sta bili zelo lačni. Zelo sta mi prirasli k srcu, zato smo se dogovorili, da ju bomo obdržali. Ker nismo hoteli imeti mladičkov, smo ju dali na veterino, da to uredijo. Ko smo ju po operaciji videli, sta bili zelo v redu. Čez en teden pa zlata muca ni hotela jesti, zato smo jo dali na zdravljenje. Sedaj se je vse izšlo dobro.

Na muci sem se precej navezal, zato ju sedaj hranim in skrbim, da sta zdravi. Upam, da bosta muci še dolgo ostali z mano. Mislim, da je bolje žival dati v zavetišče, kot pa jo pustiti samo na cesti. Spoznal sem, da nekateri ljudje nimajo srca za živali.

Alen Vovk, 6. a

Mala nesreča

Nekega lepega poletnega dne v letu 2018 so me starši prepričali, da gremo v pristanišče na Rožnem. Odločili smo se, da gremo s kolesi.

Moj oči je pregledal vsa kolesa, zavore, luči in sedeže. Kasneje je z zrakom napolnil gume, da so bila kolesa pripravljena. Vzeli smo čelade in kolesarske rokavice ter se oblekli v kolesarska oblačila. Tiščala so me, a sem bil vseeno strpen. Med tem, ko je oči nalagal kolesa na streho avta, sem jaz z mamico pripravil pijačo in jo dal v avto. Z avtom smo se odpeljali do železniške postaje v Brestanici. Tam smo s strehe dali kolesa, vzeli pijačo ter si nadeli kolesarske rokavice. Šli smo preko mosta in mimo spodnjega grada skozi podvoz na potko zraven reke Save. Kolesarili smo in kolesarili in prišli mimo Rožleta. Bilo mi je všeč, da sem ga lahko srečal. Malo kasneje pa smo srečali njegove starše. Malo smo se pogovorili in šli naprej. Kolesarili smo mimo ribičev na klopeh ob veliki bukvi in tudi mimo žab. Prišli smo v pristanišče, kjer smo gledali in strašili ribe. Popili smo malo vode in šli. Na poti nazaj mi je počila guma. Na srečo sta bila blizu doma moja babi in moj dedek. Do tja sem jaz hodil, oči in mami pa sta kolesarila. Bil sem izmučen. Ko smo prišli na vrh, je oči sam šel po avto, midva pa sva počakala pri babici. Bilo je lepo.

Ko smo prišli domov, se je oči s kolesi zadel ob steno. To je bila lepa mala dogodivščina.

Filip Krajnc, 6. a

Igra

Med poletnimi počitnicami sem bila v planinskem taboru. Tam smo imeli tudi različne igre. Pri eni smo morali slediti balonom.

Najprej smo morali priti čez prepletene vrvi. Nekaj časa smo tekli in prišli do naslednje postaje, kjer smo se morali vrvi rešiti. Žal nam ni uspelo. Spet smo tekli in prišli do druge postaje. Tam smo morali obrniti odejo, medtem ko smo na njej stali. Na žalost nismo smeli stopiti z nje. To nam je uspelo. Prišli smo do naslednje postaje. Morali smo izbrati, kdo bo opravil nalogo. Nazadnje sem bila to jaz. Plezala sem po skali in si pomagala z »grigrijem« (varovalo) in vrvjo. Nisem se smela prijeti skale z roko. Uspelo mi je. Potem smo morali priteči vse do tabora, kjer smo našli naslednjo postajo. Sezuli smo se in v ledeno mrzlem potoku pretakali vodo (iz kozarčka v kozarček in nato v vedro). Ko smo vedro napolnili, smo morali po potoku priti do naslednje postaje. Tam smo odgovarjali na različna vprašanja in uganke. Pri zadnji postaji smo se morali v oblačilih spustili po platnu, na katerem sta bila voda in milo. Spustili smo se in pritisnili zvonček.

Na žalost smo bili pri tej igri zadnji, a smo bili pri drugih igrah tako dobri, da smo na koncu vseeno zmagali. V taboru mi je bilo zalo všeč, saj sem se zabavala.

Eva Sluga, 6. b

Pobegle težave

Imam psičko Neli. Je mladiček in je zelo svojeglava. Zelo rada tudi zbeži. Tako se je zgodilo tudi takrat.

Bil je četrtek in v šoli se je dogajal športni dan. S sošolci smo odšli na brestaniški bazen. Tam smo se morali preobleči. Najprej nam je učiteljica povedala, da moramo odplavati pet linij v bazenu. Nato smo se morali ponovno preobleči za igre v vodi. Igre so bile zelo zabavne, ampak v skoraj nobeni od njih ni bilo mene. Igre so se končale in moj prijatelj Miha je rekel, da je na bazenu moj pes. Takoj sem prihitel k njemu in ga vzel v naročje. Nato sem šel učitelju povedat, da je tu moj pes. Rekel je, da bo poklical ravnateljico in da bo ona poklicala mojega očeta. Ampak se ni javil. S prijatelji sem šel pazit mojega psa, da ne bi kam zbežal. Nemudoma sem zaslišal glas mojega očeta. Vprašal me je, kako je pes prišel na bazen. Odgovoril sem mu, da nimam pojma. Tako je oče mojega psa odnesel domov.

Srečen sem, da se je to srečno končalo in da bom svojega psa od zdaj naprej privezoval.

Tian Roršek, 6. b

Moj pes Maks

Dobil sem psa in sem se ga zelo razveselil.

Bil je navaden dan, ko sem vstal, pojedel zajtrk, si umil zobe in odšel v šolo. Še preden sem odšel od doma, mi je brat povedal odlično novico. Rekel je namreč, da bomo dobili psa. Rekel je tudi, da ne pove, kdaj ga bomo dobili in da je to presenečenje. Odšel sem v šolo, in ko sem prišel domov, sva z bratom začela graditi njegovo hiško in prostor, kjer se bo lahko gibal. Kmalu po tem se je stemnilo in s Tomažem še nisva končala pasje hiške. Začela sva pospravljati orodje. Zjutraj me je zbudila budilka. Kot vsako jutro sem se zbudil, si umil zobe in obraz, pojedel zajtrk in odšel v šolo. Ampak Tomaž me je presenetil in rekel, da danes, ko bom prišel iz šole, me bo doma že čakal pes in rekel je še to, da mu morava izbrati ime. V šoli sem razmišljal, kako bi psičku dal ime. Razmišljal sem in razmišljal, nakar me je učiteljica opozorila, da moram sodelovati pri pouku. In me je tudi vprašala, o čem razmišljam. Odgovoril sem ji, da bomo danes po pouku dobili psa in razmišljam, kako bi mu dal ime. Spomnil sem se, da bi lahko bil Maks. In po končanem pouku sem šel na kosilo in na moj kombi. Ko sem prišel domov, in ko sem odprl vrata, sem zagledal psička. Nemudoma sem planil v jok. Odložil sem torbo, se šel preobleč in božat psička. Kmalu se je stemnilo in z bratom sva zgradila hiško.

Upam, da bo Maks živel še veliko let.

Štefan Lerinc, 6. b

Moja največja pustolovščina

Moja največja pustolovščina je bila potovanje v Ameriko. Od te pustolovščine sem si najbolj zapomnila potres v Beverly Hillsu.

V ponedeljek, 1. julija, smo se z družino in s sorodniki odpravili na izlet v Beverly Hills. Ker smo na izlet odšli pozno, smo prišli tam ravno pravi čas za ogled zelo znanih luči pri mestnem muzeju. Ko smo parkirali avto, smo hoteli iti peš čez cesto, a ker je bilo veliko prometa, smo čakali nekaj minut. Med čakanjem mi je bilo zelo zanimivo, saj sem videla veliko avtomobilov, ki jih pri nas ne vidiš vsak dan. Ko smo prečkali cesto, pa so se tla začela nepredvidljivo tresti. Imela sem občutek, kot da sem na valovih. Tudi znaki in luči so se kar majali. Ljudje so začeli kričati in postalo me je strah. Z družino smo se vsi prestrašeni objeli, da se ne bi komu kaj zgodilo, a čez nekaj časa potresa ni bilo več. Vsi živi in zdravi smo odšli preverit na splet, kaj se je zgodilo, in ugotovili smo, da tako hudega potresa v Ameriki ni bilo v petdesetih letih.

Bila sem resnično vesela, da je bilo z nami vse v redu in tako se je zaključila naša pustolovščina, saj skupaj lahko premagamo vse ovire v življenju.

Hana Grubič, 6.a

Moj bratec se izgubi

Bil je prijeten večer. Z družino smo bili na morju. Odločili smo se, da se gremo malo sprehajat po mestu. Midva z bratcem sva vzela skiroje, mami in ati pa sta šla peš.

Mesto je bilo zelo razsvetljeno. Hodili smo od trgovinice do trgovinice. Bilo je zelo zanimivo, saj smo si ogledali, kako je gospod iz stekla izdelal konjička. Šli smo tudi do stojnice z nakitom, kjer si je mami kupila ogrlico. Ravno smo bili pri stojnici s slikami, ko smo opazili, da je Maj kar naenkrat izginil. Zajela nas je panika. Klicali smo ga in klicali. Ati je vzel moj skiro in ga šel iskat blizu tržnice, midve z mamico pa sva ga iskali blizu morja. Skoraj sva že obupali, ko naju je gospa vprašala, ali iščeva majhnega fantka na skiroju. Rekli sva da ja. Šli sva v smeri, ki nama jo je pokazala gospa in prišli do bara Pingvin. Tam je stala natakarica, zraven nje pa Maj. To sem hitro povedala mamici in šli sva proti baru. Natakarica je rekla, da je prišel k njej, ko se je izgubil. Mami je brž po telefonu poklicala atija.

Zdaj smo bili vsi zbrani pri baru. Zahvalili smo se natakarici in odšli proti hotelu. Maj se je iz tega naučil, da mora biti bolj pozoren na to, kam gre.

Zoja Požeg Dular, 6. b

Počitnice v Italiji

V ponedeljek zvečer smo se s teto Evo odpravili v Italijo. Peljali smo se zelo dolgo. Eva trenira košarko v Schiu. To je njena služba. V Italijo smo prispeli ob 2. uri zjutraj.
Zelo sem bil utrujen po dolgi vožnji, vendar sem bil vesel, ker smo končno prispeli. Zjutraj je imela Eva trening. Šli smo jo gledat. Takrat sta iz Ljubljene prišli tudi leto in pol stara sestrična Lana in njena mamica. Zelo smo ju bili veseli. Po Evinem treningu smo šli na kavo in kakav. Naročil sem kakav. Ko sem ga pil, je bil zelo grenak. Bil je narejen iz spenjenega mleka in čisto malo grenkega kakava, posutega samo na vrhu. Šli smo domov in skuhali kosilo. Po kosilu je k nam prišla psička Temmi. Peljali smo jo na sprehod in jo božali. Pogledali smo si film o Freddiu Mercuryju. Ta film mi je bil zelo zanimiv, saj se je Freddie pridružil neki ekipi in pel z njimi. Spoznal sem tudi novo igralko Azizo Diamond. V četrtek je bila tekma. V drugi četrtini si je Eva zvila gleženj. Poškodba ni bila huda, vendar vseeno ni smela igrati. Zelo sem se ustrašil, saj je imela dve leti nazaj poškodbo tetive. Na koncu so Italijanke zmagale. Po tekmi sva doma s stricem Danijelom igrala pikado in namizni tenis. Nisem se ju mogel naveličati, saj sta mi bili ti dve igri zelo všeč.
V nedeljo smo se odpravili domov. Ko smo se peljali, sem pogrešal Evo. Želim si, da bi še kdaj prišli v Italijo. To potovanje mi je bilo zelo všeč.

Gaj Bračun, 6. a

Starši so me presenetili

Že od nekdaj imam rada presenečenja. Včasih me presenetijo prijateljice, sestra ali pa starši. Velikokrat pa tudi jaz presenetim druge. Zagotovo pa ne bom nikoli pozabila tistega leta, ko sem praznovala svoj 4. rojstni dan. Že cel teden sta se starša čudno obnašala. Pri mizi včasih tudi šepetala. Nisem vedela, kaj se dogaja. Moram pa priznati, da me je na trenutke tudi skrbelo.

Bil je 30. december, ko sem se s starši še zadnjič v tistem letu odpeljala v trgovino po nakupih, saj smo se že vsi pripravljali na praznovanje novega leta, ob enem pa tudi mojega rojstnega dne. Končno smo prispeli v največji trgovski center v Zagreb. Trgovine so bile ena zraven druge. Vse izložbe so bile lepo praznično urejene. V srce pa se mi je najbolj vtisnila izložba z igračami. Medtem, ko sta starša hitela z dolgimi koraki do trgovine s kruhom, sem sama obnemela pred tisto izložbo. Pred mano so bile punčke, žoge in vozički, na drugi strani pa je stal velik zelen avto. Na prvi pogled sem se zaljubila vanj. A kaj, ko sem morala naprej. Opravili smo nakup s seznama in se brž odpravili proti domu, da se izmaknemo gneči. Celo pot v avtu nisem spregovorila niti besede, saj sem razmišljala le o tistem avtu. Šele doma sem se zaupala staršema, kako lep avto sem videla. Morda si ga zaželim naslednje leto za rojstni dan. Zadnjega dne v letu sem se po dogovoru s starši odpravila dopoldan k babici, da bosta starša lahko uredila vse za silvestrovanje in moje praznovanje. Rojstnodnevno jutro pa me je presenetilo. Ko sem stopila iz sobe, me je v hodniku pričakala velika škatla z rdečo pentljo. V njej pa moj lep zelen avto. Presenečenje je uspelo.

Rada imam svojo družino, saj ko najmanj pričakuješ, te morda poljubijo, objamejo ali pa presenetijo.

Živa Ribič Vene, 6. b

Ribica, izpolni mi željo

Od nekdaj imam rada živali. Med vikendi, ko nimam drugih obveznosti, se igram s sosedovim psom. Velikokrat pa tudi obiščem svojo staro mamo, ki ima na kmetiji veliko različnih živali. Najraje pa imam svojega ponija. Velikokrat jo češem in ji pripravim kakšen slasten jabolčni prigrizek.

Moja želja, da bi imela svojega hišnega ljubljenčka, je zelo velika. Vedno, kadar načnemo kakšno temo o živalih, začnem mamici in atiju namigovati, kako lepo bi bilo, če bi v hiši imeli še kakšnega družinskega člana.

Ne bi se branila kakšnega kosmatinca, ki bi ga razvajala in mu posvetila svoj prosti čas. Vendar vedno, kadar ju skušam prepričati v kakšno žival, je odgovor isti. In kakšen je ta odgovor? Živa, to je velika odgovornost! Za ljubljenčka je potreben prostor. Hiša ni prostor za velike živali in še in še. Potem sem se spomnila prebrisanega načrta, ki bi lahko uspel. V ponedeljek smo se odpravili v živalski vrt, kjer smo si poleg drugih živali ogledali tudi morske živali. Nato sem pomislila, kako so lahko ribice lahko super hišni ljubljenčki. Celo pot domov sem tiho razmišljala, kako bi starša prepričala v hišnega ljubljenčka. Odločila sem se, da ne ovinkarim in direktno vprašam. Odgovor me je razočaral. Spomnila sem ju na ribico in jima razložila, zakaj so ribice najboljši hišni ljubljenčki. Povedala sem, da za njih ni potrebne pretirane skrbi. Spogledala sta se in dočakala sem odgovor, ki me je presenetil. Ja!

Na poti domov sta mi starša kupila ribico. Skrbela sem zanjo, ji čistila dom in jo hranila. Da bi ji popestrila življenje, sem ji dom tudi okrasila. Ker pa je bila zlata, sem ji dala ime Zlatka. Kmalu je dobila prijatelja Zlatka. Ribici sta mi krajšali dolgčas. To je bilo nekaj najlepšega v mojem življenju.

Živa Ribič Vene, 6. b

Moje herojsko dejanje

Bil je lep poletni dan. Kot vsako leto do zdaj sem tudi letos odšel v kolonijo s Sončkom. Ker sem že malo starejši in večji, sem predlagal mami, da me zadolži kot spremljevalca. Moja ideja ji je bila všeč in mi podelila skrb za malo slabovidno dekle Evo.

Ko smo prišli na kmetijo Zevnik, smo imeli sestanek in razdelitev del. Priznam, malo me je bilo strah, kako bom zmogel, a imel sem dober občutek, ker bom naredil nekaj dobrega. Evi sem pomagal pri hranjenju in opozarjal sem jo na ovire pred njo. Največ težav pa je bilo na igralih, ker je nosila oblekico in se zataknila ter skoraj padla. Ojoj, je bila navihana. Hodili pa smo tudi na bazene. Vse sem moral pripraviti za kopanje ter jo namazati s sončno kremo. Eva je bila zelo živahna v vodi, saj obožuje kopanje. Moral sem jo zmeraj paziti, ker mi je enkrat skoraj pobegnila v notranje bazene. Sreča, da jo je opazila moja mami, če ne bi se lahko utopila, saj je stara šele sedem let. Evi je bilo všeč, da sem jo jaz pazil. Veliko sva se smejala in zabavala. Pravila mi je »moj puba«. Moram priznati: zvečer sem se malo oddahnil, ko jo je prevzela spremljevalka, in sem se spočil do naslednjega dne. Bilo je prijetno a naporno.

Bil sem ponosen sam nase, saj sem naredil dobro delo. Mami sem dejal, da mi je dala težko delo. Naučil sem se, da sem dovolj velik, da lahko tudi jaz naredim nekaj dobrega. Pomagal sem tudi drugim invalidom, ki vseskozi v življenju potrebujejo pomoč.

Miha Župevc, 6. b

Mucku sem našla dom

En dogodek se mi je še posebej vtisnil v spomin. K naši hiši se večkrat zateče kakšen maček ali mačka. Vedno se mi smilijo, vendar potem grejo drugam. Tako se je zgodilo tudi z Roxijem, samo da je on ostal.

Nekega dne je bila ponoči nevihta. Zjutraj sem se zbudila in zaslišala mijavkanje. Mislila sem, da so to naše mačke, ki so lačne. Dala sem jim brikete. Ko sem prišla nazaj v hišo, sem še vedno slišala mijavkanje. Oblekla sem se in obula. Šla sem okoli hiše in zagledala majhnega mucka. Želela sem ga pobožati, a je stekel stran. Vrnila sem se notri in šla v Brinino sobo. Zbudila sem jo in ji povedala za majhnega, prestrašenega mucka, ki je pri naši hiši. Kmalu se je zbudila tudi Pinija. Skupaj smo šle pogledat mucka. Na začetku se nas je bal, potem pa smo ga lahko božale in nosile. Želele smo mu dati ime. To je bila težka odločitev. Na koncu je dobil ime Roxi. Res je, da ni ime za fantka, vendar mislile smo, da je punčka. Druge mačke ga niso marale. Mami in ati sta rekla, da ga ne moremo obdržati. Bile smo zares žalostne. Ati je rekel, da ga bo peljal nekam drugam, na drugo ulico. Tega nismo želele. Mislile smo, da si Roxi zasluži dober dom. Rekel je, da če najdemo dom pri prijateljici, da ga ne bo peljal drugam. Z Brino sva začeli klicati vse prijateljice. Ko sem poklicala Živo, mi je povedala, da bi ga rada imela njena babi. Bile smo zelo vesele, da bo dobil dom. Zmenili smo se, kdaj bo prišla ponj. Kmalu se je bilo treba posloviti. Bile smo žalostne, ker je moral iti, vendar smo vedele, da bo v dobrih rokah. Dale smo ga Živini babici.

Po vsem tem je Roxi dobil dober dom. Ko sva se z Živo videli v šoli, mi je povedala, da je fantek. To me je zelo presenetilo. Rada ga imam in upam, da ga bom še kdaj videla.

Tisa Ljubi, 6. b

Devetošolci na pragu odraščanja

Na pragu odraščanja

Na začetku, ko ugotoviš, da se spreminjaš, je dobro, vendar ko to ugotovijo drugi, ti je nerodno.

Ko stopiš v 9. razred, te vsi začnejo spraševati, za kaj si se odločil, da boš postal. Seveda je meni jasno, kaj si želim postati, vendar mi še vedno govorijo druge možnosti, za katere nimam interesa. To leto vem, da se je treba še posebej potruditi, saj se vse šteje za srednjo šolo. Ne spreminja pa se le znanje, temveč tudi moje telo. Najboljše pri tem je, da si po tem obdobju lepši. Vendar sedaj se lahko vse tudi hitro zalomi, zato je potrebna pravilna vzgoja, pri kateri ti pomagajo starši. Odraščanje pa je tudi faza skušnjav, katerim se zaenkrat zelo dobro izogibam.

Marko Mlakar, 9. a

Na pragu odraščanja

Vedno, ko pomislim na besedo odraščanje, postanem resen. Za moje pojme je bistvo odraščanja doseg odprtja poti za nadaljnje življenje. Vem, da ne bo lahko, saj se mi zapleti in ovire zdijo del tega.

Eni se jih izognejo, spet drugi jih rešujejo. Temna stran tega pa je tudi, da lahko obstaneš. Moj moto, ki me bo spremljal skozi to pomembno obdobje je: »Nikoli ne obupaj!« Tudi če bom stal pred veliko prepreko, jo bom skušal rešiti. Pred menoj bodo stale velike odločitve, zato moram sprejeti veliko novega in uporabnega znanja. Odraščanje je spreminjanje človeka navzven kot tudi navznotraj. Meni je bolj všeč zrelo in odgovorno življenje, pa še sam ne vem zakaj. Sicer pa se zrelo vedenje pričakuje že od nas, pa ne samo v šoli, temveč tudi izven nje. Če se med seboj pogovarjamo o vseh mogočih temah, vsakič zvemo nekaj novega in tudi to je nek način odraščanja. Najopaznejši del odraščanja je sprememba obnašanja.

Še vedno pa si ne želimo prehitro odrasti, saj ima tudi otroštvo svoj čar.

Urban Bračun, 9. a

Na pragu odraščanja

Trenutek, ko sem ponosno stopil v šolo kot devetošolec, sem dolgo čakal in si ga želel. To je bil najboljši občutek, ki sem ga kadarkoli občutil.

Moje telo se je obdalo z veseljem in smehom. Čas je hitro minil. Odrasel sem v najstnika, ki želi nekaj s svojim življenjem. Imam cilje, ki jih želim doseči. Želim dokončati 9. razred, želim dokončati srednjo šolo, mogoče tudi faks. Pa še veliko drugih stvari! Nisem se še dokončno odločil, kaj bom, ko bom velik. Vem, da bom šel v medijsko ali pa v računalniško srednjo šolo.

Življenje je pot, ki se nikoli ne dokonča. Neprestano se soočamo z nekimi ovirami. Imamo vzpone in padce. Enkrat imamo srečo, drugič je nimamo. Enkrat se nam zgodi nekaj dobrega, enkrat nekaj slabega.

Čeprav je v družbi zapisano, da odrasteš, ko si star osemnajst, ni res, ker ljudje neprestano odraščamo.

David Gošek, 9. a

Na pragu odraščanja

Na začetku septembra smo vstopili v 9. razred. Zadnji razred osnovne šole, zadnje leto, ki ga bomo skupaj preživeli kot sošolci. Nato se bodo naše poti razšle. Vsak se bo odpravil v svojo srednjo šolo, proti svojim sanjam, življenju nasploh.

Kot odrasli se bomo spoznavali z novimi izkušnjami, na primer z dejstvom, da nam ni vedno vse dano na pladnju. Kot otroci mislimo, da iskanje stanovanja, službe … ni niti najmanjši problem, vendar pa je za takšne stvari pomembno veliko časa, vztrajnosti, trdega dela. Ampak do tu imamo še dolgo pot. Pot vzponov in padcev, končanje osnovne in srednje šole. Sedaj, ko smo še najstniki, moramo dane dni preživeti najbolje, saj so to leta, ki se jih bomo vedno spominjali. V tem času skoraj nobeden več ne dela spominov. Nobeden se več ne igra ali preživlja časa s svojimi bližnjimi. Vsi so le na telefonih, tablicah, računalnikih … namesto da bi te dragocene trenutke uporabili pametneje. Nihče se ne zaveda, kako hitro se bo spremenilo naše brezskrbno otroštvo v odgovorno odraščanje. Naprej bomo morali sami iskati rešitve v življenju.

Naslednje leto septembra bomo prišli na višjo, težjo šolo, z novimi sošolci, profesorji, prijatelji, zato bom ta čas otroštva, ki mi je še dan, preživela z ljudmi, ki jih imam rada, me podpirajo in dopolnjujejo. Upam, da mi bo v življenju uspelo to, da dosežem vse zastavljene cilje in da bom premagala vsako postavljeno oviro.

Eneja Perc, 9. a

Na pragu odraščanja

S štirinajstim letom sem stopila v deveti razred. Na zadnjo stopničko osnovne šole. Veliko ljudi poudarja odraščanje v mojih letih, ampak odraščamo od rojstva, seveda pa so leta, ko si želimo postati »odrasli« in prevzeti odgovornosti. Trenutno so moji cilji: uspešno dokončati deveti razred, se pravilno odločiti, kam grem naprej pridobivati znanje in uspešno opraviti tudi srednjo šolo. Med počitnicami smo se s prijatelji veliko pogovarjali o srednji šoli, da se mogoče ne bomo več videli, ker bodo le-ti odšli v večja mesta. Iskali smo hobije, interese, a z mnogimi nismo mogli najti skupnih poti. Prijatelj je nekdo, ki mu lahko poveš vse, če je le pravi prijatelj in se mu da zaupati. V naših letih je le pomembno, da ne padeš v slabo družbo in se držiš s tistimi, s katerimi se imaš lepo. Prosti čas je potrebno preživeti z osebami, ki jim zaupaš in uživati. Koriščenje prostega časa zame ni to, da si cele dneve na telefonu in si dopisuješ s prijatelji ali pa igraš igrice. Bolj je koristno, če se s prijateljem dobiš na bazenu, igrišču, v parku in se z njim pogovarjaš v živo. Velikokrat kdo od nas potrebuje pomoč, takrat je pomembno, da mu bližnji nudijo le najboljše. Doma mi sestra, brat in starši svetujejo o vpisu v srednjo šolo, se pogovarjamo in mi povedo, kje mi bo boljše glede življenjskega poklica. A odločitev je le moja.

Maja Vertovšek, 9. a

Na pragu odraščanja

V devetem razredu se počutim drugače kot v prejšnjih razredih. Ker to je le zadnje leto na tej šoli. Potem bom šel v srednjo šolo, se izobrazil in šel v službo.

Deveti razred je drugačen, ker se moraš odločiti, kam boš šel naprej v šolo. Odločiti se moraš, če se boš izobraževal v gimnaziji ali boš izbral kaj drugega. Ampak jaz že vem in se mi ni treba ukvarjati s tem. A še vedno nas čakajo informativni dnevi, vse se lahko še spremeni. Tam lahko odkrijem kakšen nov poklic, ki ga še ne poznam. Upam, da bom v srednji šoli tudi našel takšne prijatelje, ki jim bom lahko zaupal. Konec devetega razreda nas dobre prijatelje ne bo ločil, saj se lahko družimo tudi kje drugje kot v šoli. Upam, da se bomo v devetem razredu zabavali in se dobro učili. Čakajo nas tudi nacionalna preverjanja znanja, za katere se moramo še posebej potruditi. Pri hobijih še vedno vztrajam pri harmoniki in zdaj sem dodal še ribolov. Že prej sem lovil, ampak zdaj sem začel zares.

Upam, da se bomo zadnje leto skupaj zabavali.

Nejc Košar, 9. a

Na pragu odraščanja

Kot devetošolec se moram odločiti za pot, po kateri bom šel. Ne vem še, kam bi se podal, ampak vem, da me bo to osrečevalo. Vem, da moram izbrati tako pot, da mi ne bo žal. Razmišljam, da bi se podal v računalniško šolo, ampak vse se še lahko spremeni. Ko bom odrasel, si želim sestavljati računalnike, vem pa, da bo do tam težka in zahtevna pot. Ampak najprej se moram osredotočiti na zadnji razred. Veliko dela je pred mano in tega se zavedam. Moral se bom potruditi. Rad bi spremenil nekaj v mojem življenju. Moram se bolj učiti, brati več knjig in se več osredotočiti na šolo. Hočem imeti boljše ocene in poskrbeti, da ne bom imel nobenih težav v zadnjem razredu. Želim si, da bi zadnje leto z mojimi sošolci in prijatelji bilo najlepše leto do zdaj. Moramo izkoristiti trenutke, ki jih bomo še preživeli skupaj, teh bo veliko, ampak bodo hitro minili. Potem bo ubral vsak svojo pot. Vsi imamo drugačno razmišljanje in vsi drugačne plane za nadaljevanje naših življenj. Verjamem, da se bodo tudi moji sošolci potrudili in da bomo skupno ustvarili šolsko leto 2019/2020 najlepše leto.

Matija Zalar, 9. a

Na pragu odraščanja

Mi smo zdaj že 9. razred in čez manj kot eno leto bomo šli že v srednje šole. V srednjih šolah bomo štiri leta in bomo nekako morali že biti samostojni.

Potem ko končamo srednjo šolo, bomo samostojni, brez staršev, da bi nam pomagali ali skrbeli za nas. Ampak seveda imamo vsi svoje cilje, da bi nekaj dosegli. Na primer, nekateri hočejo odlično končati šole in si najti dobro službo. Nekateri hočejo biti odlični športniki ali pa, da ustvarijo svoj klub. Seveda pa so tudi takšni, ki hočejo normalno živeti in imeti svojo družino. Moj cilj je, da čim boljše končam osnovno šolo, da se vpišem v zdravstveno šolo, da jo končam uspešno, da si najdem odlično službo in da ustanovim svoj lastni klub.

Ampak do tega mojega cilja je še veliko dela in truda. Hkrati se pa tudi zavedam, da bo veliko vzponov in padcev, saj brez tega ne gre.

Jasmina Hotić, 9. a

Na pragu odraščanja

Končno smo končali ta 9. razred. Vsi smo komaj čakali to prelomnico med osmim in devetim razredom, saj se poslavljamo drug od drugega. Zame je bilo sicer malo drugače, saj sem v 8. razred pristopila kot nova učenka osnovne šole v Brestanici. Bilo je veliko straha, veselja, seveda pa tudi vzponov in padcev. Vsak ima svojo zgodbo in osebne stvari, ki jih je včasih malo težje podeliti med družbo, ampak smo kot razred stopili skupaj in se pripravili na nove cilje in stvari, ki nas spremljajo z leti in časom. Seveda je prišel tudi čas, kjer smo se začeli malo bolj resno pogovarjati o naši prihodnosti - o srednji šoli. Po eni strani vsi komaj čakamo, da gremo in spoznamo nove ljudi oz. nove sošolce, profesorje in novo okolico. Takšno je pač življenje, ima vzpone in padce. Zato moramo ostati močni in se fokusirati na to, kar želimo v življenju. Seveda so ovire na vsaki poti, ampak življenje nam je dalo to vedeti z namenom, da če se ne poberemo s tal, s tem ne bomo naredili nič.

Svoje šolanje bom nadaljevala na srednji kozmetični šoli v Novem mestu. Seveda se bom mogoče do takrat premislila, ampak do zdaj ohranjam mojo željo. Za to sem se odločila, ker me to že od nekdaj zanima, čeprav sem imela prejšnje leto drugačne želje, ampak v puberteti se najstniki bolje spoznavamo in s tem tudi dojemamo želje za prihodnost. Za to srednjo šolo sem se sama odločila tudi iz izkušenj z manikuro in frizerstvom doma. Vsak mesec tudi obiskujem studio v Krškem za podaljševanje nohtov, barvam se pa doma sama že od mojega 13. leta. Starši me pri nadaljevanju izobraževanja tudi podpirajo. Med šolanjem bom tudi pri 16. letu začela z izpitom za motor, seveda pa tudi nameravam delati preko študentskega servisa.

Žana Omerzu, 9. a

Na pragu odraščanja

Vsak pristopi na svet brez znanja in brez izkušenj. Z leti pa se začnejo pridobivati nova doživetja. Ta ne morejo biti vedno dobra in velikokrat ne gre vse po planu, kakor bi si želeli.

K otroštvu spadajo jok in brazgotine, saj se brez njih ne bi zabavali. V momentu, ko padeš ali se udariš, zaboli, s komer se spominjaš, se ti na obraz naslika nasmeh. Kot mala sem vedno želela biti zdravnica, saj se vsak dan srečuješ z mnogimi ljudmi, jim nudiš pomoč in jih gledaš okrevati. Pogovor z novimi ljudmi mi je bil vedno najljubši in še zdaj poizkušam veliko prostega časa nameniti ljudem, ki mi vsak dan zapolnjujejo srce.

Klara Hriberšek, 9. a

Na pragu odraščanja

Marsikatera mama od sreče zajoka, ko prvič zagleda in zasliši svojega otroka. V tistem trenutku se ji zdi, da cel svet nekako zamrzne. V tem svetu pa sta le ona in njen malček. Takrat se verjetno niti ne zaveda, kako hitro bo odrastlo njeno dete.

Čas tiho teče, leta minevajo in kar naenkrat bo nastopil čas, ko bo moral ta otrok prvič prestopiti prag osnovne šole. Tudi danes je prag naše šole prvič prestopilo 26 otrok, vsi so različni, pa vendar so imeli nekaj skupnega. Čisto vsak od njih je na obrazu nosil nasmeh. Premalokrat se spomnimo, da šola ni le dolžnost, temveč tudi naša pravica. V šoli prejmemo znanje, v življenju pa se ga bomo naučili uporabljati. Le to uporabljeno znanje pa je tisto, kar šteje. Tudi devet let hitro mine in kar naenkrat zakorakaš v zadnji razred osnovne šole. Kar na lepem si postavljen pred pomembno odločitev. Izbrati je potrebno srednjo šolo. Zdi se mi, da postajaš odrasel s tem, koliko pomembnih, uspešnih odločitev si sprejel. Te odločitve te okrepijo in ja, včasih je težko vedeti, katera je prava. Vsekakor pa je v življenju ne bi dobil, če ji ne bi bil dorasel. Kot ponavadi pa je vse laže reči kot pa narediti in tega se tudi sama zavedam. Koncu osnovne šole sem vsak dan bližje. Čedalje bolj se vsi mi približujemo pragu nove, srednje šole. Vsi se bližamo času, ko bodo prišla leta, ko bomo resnično odrasli. Ko sem bila mlajša, sem komaj čakala, da bodo prišla »odrasla« leta. Zdaj pa se zavedam, da je otroških let ponavadi veliko manj kot pa odraslih. Zato me je malce strah, da pa morda svojih otroških let nisem dovolj izkoristila, saj sem včasih tudi po več ur sanjarila, kako bo, ko bom odrasla, kako bom imela moža, otroke in psa. Mislim, da so to sanje vsake majhne deklice. Poleg tega da bi imele letečega samoroga, seveda. Torej kmalu bo napočil čas, ko bom stopila v srednjo šolo. Otroci zelo hitro odrastemo. Kar naenkrat bomo imeli svojo družino. Vsak starš želi le najboljše za svojega otroka in ob tem se morda niti ne zaveda, da mu ob vsem tem dela tudi škodo. Starši se morajo zavedati, da bo otrok enkrat živel svoje življenje, svoje odločitve sprejemal popolnoma sam in da mu ne morejo skrojiti celega življenja.

Vsekakor pa menim, da ne smemo pozabiti tega, kdo nas je spravil na ta svet, kajti brez staršev vsekakor ne bi bili to, kar smo.

Ana Sluga, 9. a

Na pragu odraščanja

Danes smo se ponovno zbrali v šoli, saj se začenja novo šolsko leto. Postali smo starejši, pametnejši ter zrelejši. Zdaj smo v letih, ko se najbolj razvijamo, odraščamo in se spreminjamo. Naš pogled na svet se spreminja, tako kot se spreminjajo naši cilji in dosežki.

Sedaj, ko pišem ta spis, se spominjam preteklega časa. Na to, kako sem razmišljal, ko sem bil še majhen, kako rad sem hodil v šolo, kateri predmet mi je bil najbolj pri srcu … Danes pa imam čisto drugačno razmišljanje. Ni mi ravno v veselje iti v šolo, poslušam drugačno glasbo, kot pa sem jo poslušal mlajši. Ko sem bil star okoli deset let, sem si želel postati pilot, vendar danes želim postati odvetnik ali zdravnik. Prav tako sem bil bolj nagajiv in poln energije, vendar sem spoznal, da je bolje biti umirjen, poslušen in prijazen. Najraje pa igram nogomet. Že od rojstva mi je žoga »dobra prijateljica«. Nogomet treniram že devet let in upam, da ko bom velik, da postanem profesionalni nogometaš. Rad bi igral za slovensko nogometno reprezentanco in igral za kakšen sloviti nogometni klub. Najbolj pa mi je pomembna družina. Čedalje bolj se zavedam, kako jih imam rad in koliko mi pomenijo. Brez njih bi lahko počel manj stvari, saj ne bi imel ustrezne podpore.

Moji cilji za to šolsko leto so, da bi imel dobre ocene, da bi dobil kakšno pohvalo s strani učiteljev in da bi dobil Zoisovo štipendijo. Zelo se bom potrudil, da bi dosegel cilje, ki sem si jih zadal pred tem šolskim letom. Seveda pa imam tudi cilje za srednjo šolo. Imam željo iti v Športno gimnazijo Šiška v Ljubljani, postati samostojnejši in primerno odraščati. V srednji šoli mi bo poseben izziv vključitev v novo okolje, se dobro spoznati z novimi prijatelji in dobivati dobre ocene.

Prihodnost je odvisna od nas in malo sreče. Prišel sem do ugotovitve, da je boljše zdaj, ko se šolaš, stisniti zobe in se potruditi ter osvojiti nova znanja in posledično pridobiti najboljše ocene, ker nam bo potem, ko bomo odrasli, lahko lepše v življenju.

Jaka Čuber Potočnik, 9. a

Na pragu odraščanja

Odraščal sem v dokaj majhnem kraju imenovanem Kališovec. Tam živijo tudi moj dedek in babica ter moj najboljši prijatelj Žiga. Z njim se družim od svojega 7. leta. Spoznal se ga na treningu nogometa. Moj cilj v življenju je, da se izšolam za gozdarskega tehnika in sicer v Postojni. Rad bi, da bi bil oče ponosen name in da bi mu lahko v življenju pomagal. V življenju tudi rad dolgo spim. V tem sem izredno dober. Najraje pa se ukvarjam z lesom in žagam z motorno žago. Moje sanje so postati uspešen v tej smeri poklica.

Goran Županc, 9. a

RECEPT MESECA

Moji mehki medenjaki

Sestavine:

- 50 dag moke
- kavna žlička sode bikarbone
- 15 dag masla ali margarine
- 15 dag sladkorja v prahu
- 2 jajci
- 15 dag segretega in ohlajenega medu
- ščep cimeta

Postopek:

Iz naštetih sestavin zamesimo testo in ga damo v vrečko ali folijo. Počiva naj 1 uro ali več v hladilniku. Nato iz testa oblikujemo kroglice poljubne velikosti in jih dajemo na pekač, obložen s peki papirjem. Pečemo pri 180 stopinjah okoli 12–15 minut. Pečene in ohlajene medenjake hranimo v dobro zaprti posodi.

Zala Simonišek, 7. a

USTVARJALNICA

Izdelava glave kožuhca

Ponovno smo z vami in v tokratni številki bomo res začeli delati na glavi kožuhca. Upam, da ste si pripravili dizajn, ki vam je všeč. Za izdelavo glave kožuhca ali z angleškim izrazom *head base* boste potrebovali naslednje materiale:

- (trši) papir,
- peno, ki jo lahko dobite na www.svetmetraze.si (natančneje pena plošča, različne debeline ali v JYSK-u (slike spodaj),
- trdnejšo peno (JYSK),
- široko elastiko.

Pripomočki:

- manekenska glava ali glava iz stiroporja, ki jo lahko najdete v TEDI-ju,
- več različnih vrst škarij,
- pištola za vroče lepilo,
- palčke za pištolo za vroče lepilo,
- markerji/flomastri.

1. korak izdelave

Na list papirja narišite obliko, ki jo želite oblikovati za gobec, čelo, oči, spodnjo čeljust, nos, ušesa, lice (lahko si narišete tudi oblike za rogove ali dodatno zobe, ki jih želite imeti).

2. korak izdelave

Izmerite si širino glave (na čelu) in mero prenesite na elastiko, AMPAK odstranite 1 cm ali več, da vam elastika ne pade, ko močno stresete glavo. Elastika vas ne sme premočno tiščati.

3. korak izdelave

Na mehko (roza, modro) peno narišite vzorec, ki ste ga narisali prej na papir. Lahko uporabite tudi sivo peno, ki je malce trdnejša, na primer za izdelavo zmajev, krokodilov, dinozavrov … Če

delate z mehko peno, gobec pride mehkejši in malce bolj zračen. Na prvi sliki (spodaj) je prikazano, kako izgleda gobec, ki je izrezan iz mehke pene. Uporabite dva kosa, oziroma presodite, koliko jih je potrebno, da bo gobec zadosti širok, in ju/jih zalepite skupaj z vročim lepilom. Ker sem sama izdelovala hibrida krokodila in psa (dogodille), ima moj kožuhec trši gobec in sem uporabila sivo peno.

4. korak izdelave

Iz pene (trde ali mehke, po želji) izrežite nos in ga z vročim lepilom prilepite na sredino gobca spredaj.

5. korak izdelave

Za vse dele glave uporabite enak postopek kot pri 4. koraku. Na slikah je prikazano, koliko plasti sive pene uporabim za glavo in kako naj bi potem izgledala. Na koncu dodajte še rogove, zobe …

6. korak izdelave

Vaša odločitev je, kako velike bodo oči vašega kožuhca in kakšne oblike bodo. Odločila sem se, da bo imel moj kroko-pes velike, okrogle oči.

7. korak izdelave

Čez vrh/sredino glave dodajte trak trše, sive pene in nanj z vročim lepilom zalepite ušesa.

Pa še nekaj koristnih nasvetov:

- oči naj ne bodo premajhne, da boste skozi njih lahko videli;
- med gobcem in spodnjo čeljustjo pustite dovolj prostora in luknjo, da boste lahko dihali;
- zgornji del lic naj bo debelejši od spodnjega, zgornji in spodnji del naj bosta ločena z ne tako globoko vdolbino, ki prikazuje nasmeh;
- v spodnjo čeljust in v gobec (v notranjosti glave) izrežite manjši polkrog, da bosta nos in brada pristajala v luknji (luknji vseeno naredite malo večji, da vas pena ne bo zbadala v nos ali brado.

Za vprašanja, informacije ali nasvete me lahko kadarkoli osebno vprašate ali kontaktirate. Na nekaterih fotografijah so dodatki, ki v tem prispevku niso bili omenjeni, o njih pa bom govorila v naslednji številki.

Žana Špiler, 7. a

RAZVEDRILO

Zima zima bela …

Žena se nekje na Gorenjskem, sredi zime vrne domov in vidi otroka v sami majici in kratkih hlačah na dvorišču tekati po snegu. Hitro ga odpelje noter in nadere moža:

»Ali se ti je zmešalo!?! Takšnega otroka pošlješ na sneg?!«

Gorenjc pa: »V omari sem našel tablete Daleron, ki jim drugi teden poteče rok trajanja. Pa, da ne vržemo proč!«

Gal Brljavac in Matija Strgar Kunej, 7. a

- **CAJTENG**, časopis OŠ Adama Bohoriča Brestanica, številka 9, letnik 2019/2020
- **Uredništvo**: Šolska cesta 29, 8280 Brestanica

- **Mentorica in urednica**: Andreja Dvoršek
- **Novinarji**: Iza Bahčič, Hana Grubič, Gal Resnik, Žiga Čuber Potočnik, Rožle Grubič, Zoja Požeg Dular, Nik Resnik, Živa Ribič Vene, Eva Sluga, Miha Župevc, Gal Brljavac, Lea Lebar, Alen Novak, Neja Pirc, Zala Simonišek, Matija Strgar Kunej, Žana Špiler, Tinkara Umek, Maša Vasiljević, Žan Zakšek, Gašper Colarič, Leon Drstvenšek, Lovro Fila, Anej Gorenc, Matej Merlin, Jasmina Hotić, Ana Sluga
- **Likovni in literarni prispevki**: učenci OŠ Adama Bohoriča Brestanica
- **Drugi sodelavci**: učitelji in učenci OŠ Adama Bohoriča Brestanica